

รายงานการวิจัย

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (5 ปี)
ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

FACTORS RELATED WITH DECISION TO FURTHER STUDY IN TEACHING
PROFESSION PROGRAM (5 YEARS) OF STUDENTS IN
GOVERNMENTAL HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

RCH
LC
1042
.C56
๑๓๖๑

รองศาสตราจารย์อรรถพร ฤทธิเกิด

ASSOCIATE PROFESSOR ATTAPORN RIDHIKERD

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์ดี

ASSISTANT PROFESSOR PAITOON PIMDEE

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....116850
วันเดือนปี.....16 ส.ย. 2554

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ 2551

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาดเห็นาไปใช้ประ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มี
b.123.278.15
กรงไปให้

รายงานวิจัย	องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ผู้วิจัย	รองศาสตราจารย์อรรถพร ฤทธิเกิด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์
ปีที่ทำวิจัย	พ.ศ. 2551
ที่ทำงาน	ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520 โทรศัพท์/โทรสาร 02-3264511

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 600 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ปัจจัย การหาความสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู คือ ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครู เจตคติต่ออาชีพครู ความเชื่ออำนาจในตน สุขภาพจิตที่ดี และการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน
2. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_3) ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย (X_4) เจตคติต่ออาชีพครู (X_1) และการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (X_6) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .471 , .219 , .193 และ .166 ตามลำดับ
3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_3) การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (X_6) และเจตคติต่ออาชีพครู (X_1) โดยองค์ประกอบเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา (Y) ได้ร้อยละ 24.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = .736 + .564X_3 + .173X_6 + .080X_1$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = .437Z_3 + .145Z_6 + .090Z_1$$

คำสำคัญ : องค์ประกอบ / นักศึกษาครู / การตัดสินใจศึกษาต่อ / หลักสูตรการผลิตครู

Research Title	Factors Related with Decision to Further Study in Teaching Profession Program (5 years) of Students in Governmental Higher Education Institutions
Researcher	Associate Professor Attaporn Ridhikerd Assistant Professor Paitoon Pimdee
Year	2008
Office	Department of Industrial Education, Faculty of Industrial Education King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, Chalongkrung Rd., Ladkrabang, Bangkok 10520 Phone / Fax : 02-3264511

ABSTRACT

The purpose of the research was to study factors related with decision to further study in teaching profession program of first year students of teaching profession program (5-year curriculum) in governmental higher education institutions in the academic year of 2008, total 600 students, using multi-stage sampling. The research instruments were questionnaire, statistical analysis, mean, standard deviation, factor analysis, correlation analysis and stepwise multiple regression analysis. The research showed that:

1. Factors related with decision to further study in teaching profession program were opinion toward universities, achievement motive, decision to further study in teaching profession program, attitude toward teaching profession, internal locus of control, good mental health and peer influence.

2. Factors related with students' decision to further study in teaching profession program were achievement motive (X_3), opinion toward universities (X_4), attitude toward teaching profession (X_1) and peer influence (X_6), the correlation coefficients were .471 , .219 , .193 and .166.

3. Factors influencing students' decision to further study in teaching profession program were achievement motive (X_3), peer influence (X_6) and attitude toward teaching profession (X_1), these factors explained 24.7 percents of variation in students' decision to further study in teaching profession program (Y), with .01 level of statistical significance. The prediction equations were as follows:

The prediction equation of raw scores was

$$Y' = .736 + .564X_3 + .173X_6 + .080X_1$$

The prediction equation of standard scores was

$$Z'_y = .437Z_3 + .145Z_6 + .090Z_1$$

Keyword : Factors/ Teacher Students/ Decision to Further Study/ Teaching Profession Program

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
สารบัญ.....	III
สารบัญตาราง.....	V
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ.....	7
2.2 องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ.....	14
2.3 การผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี).....	23
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา.....	39
4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู... ..	42

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตร การผลิตครู.....	49
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	55
5.1 สรุปการวิจัย.....	55
5.2 อภิปรายผล.....	58
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก กลุ่มตัวอย่างตามเป้าหมายที่ต้องไว้กับที่เก็บรวบรวมได้จริง จำแนก ตามภูมิภาค/มหาวิทยาลัย.....	72
ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์ Stepwise multiple regression.....	74
ภาคผนวก กุ เครื่องที่ใช้ในการวิจัย.....	79

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แสดงจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับ การรายงานตัว และการทำสัญญารับทุน จำแนกตามสาขาวิชา.....	24
3.1	แสดงลักษณะและผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ.....	37
4.1	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	39
4.2	แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา.....	42
4.3	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านเจตคติต่ออาชีพครู.....	43
4.4	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 2 ด้านความเชื่ออำนาจในตน..	44
4.5	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 3 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	45
4.6	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 4 ด้านการตัดสินใจศึกษาต่อ หลักสูตรการผลิตครู.....	46
4.7	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 5 ด้านความคิดเห็นต่อ มหาวิทยาลัย.....	47
4.8	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 6 ด้านสุขภาพจิตที่ดี.....	47
4.9	แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 7 ด้านการได้รับอิทธิพลจาก เพื่อน.....	48
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่องค์ประกอบแต่ละ ด้านในภาพรวม.....	49
4.11	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับการตัดสินใจศึกษา ต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา.....	51
4.12	แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบแบบขั้นบันไดเพื่อหาตัวแปรที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา.....	52
4.13	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนน มาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการพยากรณ์.....	53

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
3.1	แสดงขั้นตอนวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น.....	45

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ ซึ่งคนที่มีคุณภาพก็จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4 ที่ได้ให้ความหมายของคำว่า “การศึกษา” ว่า คือกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จากความหมายของการศึกษาดังกล่าว ได้แสดงให้เห็นถึงบทบาทและความสำคัญของการศึกษาต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ซึ่งเมื่อคนมีคุณภาพประเทศก็มีความสามารถในการแข่งขันทั้งเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และอื่นๆ ตามไปด้วย

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ยังได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข “ครู” เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมากที่จะทำให้การปฏิรูปการเรียนรู้ประสบความสำเร็จและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพราะครูถือได้ว่าเป็นผู้ใกล้ชิดและเป็นผู้ที่ต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ให้กับผู้เรียน กระบวนการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพจึงมีความสำคัญ ดังจะเห็นได้จาก มาตรา 52 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ที่ระบุไว้ว่า กระทรวงศึกษาธิการ “ต้องส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู ให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง” (เอกภูมิ จันทรวงศ์ และคณะ. 2551 : 1346)

แต่เมื่อพิจารณาสภาพการผลิตและพัฒนาครูที่ผ่านมาพบว่ามีปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคุณภาพของนักศึกษาครู เนื่องจากสภาพอาชีพครูตกต่ำ ผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูส่วนหนึ่งไม่มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนครู ทำให้ได้นักศึกษาครูที่มีความรู้ความสามารถไม่ตรงกับความต้องการ ประกอบกับกระบวนการผลิตก็ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร การเรียนการสอนยังคงเน้นทฤษฎีมากกว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านจำนวนการผลิตครู คือผลิตครูเกินในบางสาขาและขาดแคลนในบางสาขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในด้านเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์

ไม่ประสงค์ให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ อีกทั้งยังมีให้คัดลอกเนื้อหานี้เพื่อเผยแพร่และอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไปใช้

รายงานการวิจัยเงินงบประมาณ ปี 2551

จิตสำนึกในวิชาชีพครู ครูบางส่วนไม่อุทิศเวลาของตนในการอบรมสั่งสอนนักเรียนอย่างเต็มที่ ความประพฤติของครูยังไม่เหมาะสมทำให้เกิดปัญหาด้านจริยธรรมมากมาย และปัญหาด้านการพัฒนาครู ก็พบว่าครูมีแนวโน้มด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ลดลง เนื่องจากขาดโอกาสในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ทำให้ครูไม่สามารถพัฒนาตนเองให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงได้ (ฐิติพร ลิธิษฐา. 2547 : 2)

เพื่อให้การผลิตและพัฒนาครูสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา และเป็นไปตามมาตรา 52 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 กระทรวงศึกษาธิการจึงเสนอนโยบายการผลิตครูแนวใหม่ ซึ่งเป็นหลักสูตรการผลิตครู 5 ปี และได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้ดำเนินการรับนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 เป็นต้นไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเป็นครูมืออาชีพที่มีความรู้ทางวิชาการ เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ และมีอุดมการณ์ในวิชาชีพครู โดยมุ่งหวังที่จะจูงใจนักเรียนที่ดี เก่ง และมีความต้องการเป็นครูให้เข้าเรียน โดยจัดให้มีระบบการให้ทุนการศึกษา ระหว่างเรียนและประกันการมีงานทำ สร้างหลักสูตรการผลิตครูให้สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการได้อย่างลึกซึ้ง มีการพัฒนาจิตสำนึกความเป็นครู และร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งผู้ใช้ครู และสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการกำหนดมาตรฐานการผลิตครูและการประเมินผลนักศึกษาเพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยนักศึกษาจะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา 4 ปี จากนั้นก็ไปฝึกปฏิบัติวิชาชีพครูตามข้อบังคับของคุรุสภาอีก 1 ปี รวมระยะเวลาศึกษาเป็น 5 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2548 : 1-3)

จะเห็นได้ว่าหลักสูตรการผลิตครูดังกล่าว เกิดขึ้นจากเหตุผลและความจำเป็นหลายประการ ดังนั้นหลักสูตรจึงมีความมุ่งหวังที่จะจูงใจคนที่ดี เก่ง และมีความต้องการเป็นครูให้เข้าเรียน เพราะเชื่อว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาค่าของวิชาชีพครูได้ โดยการศึกษาหลักสูตรการผลิตครูจัดเป็นการศึกษาเฉพาะทางในระดับสูง ที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษในสาขาวิชาเฉพาะ การศึกษาตัดสตินในศึกษาจึงเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจ หรือแรงขับของอุปนิสัยที่รวมอยู่ในปัจจัยต่างๆ เช่น ปัจจัยส่วนตัว ปัจจัยทางประชากร ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ถ้าหากแรงจูงใจหรือสิ่งเร้าในปัจจัยใดมีแรงหรืออำนาจเหนือกว่าย่อมนำไปสู่การตัดสินใจศึกษาต่อได้ หรือปัจจัยทั้งหมดทุกปัจจัยมีแรงหรืออำนาจรวมกันจนทำให้บุคคลตัดสินใจศึกษาต่อ โดยที่การศึกษาต่อเป็นพฤติกรรมที่แต่ละบุคคลจะปฏิบัติได้ตามเงื่อนไขทางสังคม ชีวภาพ และจิตวิทยา (ไพฑูรย์ พิมพ์ดี. 2550 : 2)

ดังนั้น เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังสูงสุดของนักศึกษาได้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา “องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู

(หลักสูตร 5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” ทั้งนี้เพื่อทราบองค์ประกอบต่างๆ ของการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา และนำไปสู่การพัฒนาองค์ประกอบต่างๆ เหล่านั้นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังทราบองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อมูลประกอบการระบวงจัดการเรียนการสอน และการจัดหลักสูตรให้เป็นไปอย่างสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพ และเอื้ออำนวยต่อการวางแผนจัดสรรทรัพยากร ให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ตัดสินใจของนักศึกษาหลักสูตรการผลิตครูต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา

1.2.2 เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา

1.2.3 เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา

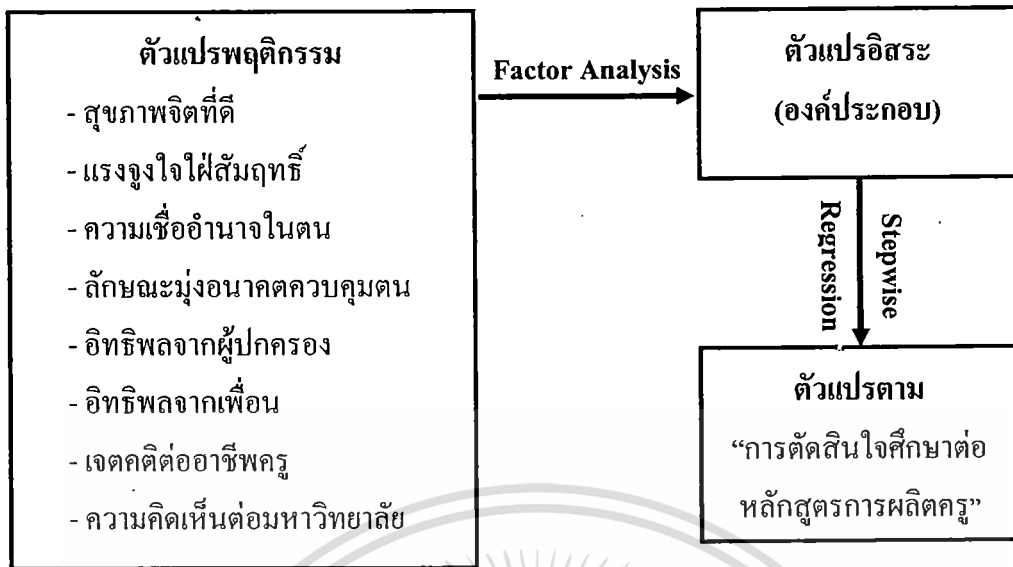
1.3 สมมุติฐานการวิจัย

1.3.1 องค์ประกอบบางองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา

1.3.2 องค์ประกอบบางองค์ประกอบมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา

1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ คณะผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 2,000 คน และกลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 600 คน

1.5.2 ตัวแปร

(1) ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ด้านสุขภาพจิตที่ดี ด้านแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านความเชื่ออำนาจในตน ด้านลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ด้านอิทธิพลจากผู้ปกครอง ด้านอิทธิพลจากเพื่อน ด้านเจตคติต่ออาชีพครู และด้านความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย

(2) ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรการผลิตครู หมายถึง หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต หรือศึกษาศาสตรบัณฑิต หรือการศึกษามัธยมศึกษา (หลักสูตร 5 ปี) ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

2. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ปีการศึกษา 2551

3. การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่ต้องการจะเข้าศึกษาหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา โดยมีความพยายามที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตร แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร พิจารณาความเหมาะสมของตนเอง และเลือกศึกษาในหลักสูตรด้วยความเต็มใจ

4. องค์กรประกอบ หมายถึง กลุ่มของตัวแปรที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักเพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มเดียวกัน โดยมีค่าไอเกนในแต่ละองค์ประกอบมากกว่า 1 ค่าน้ำหนักตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบมากกว่า 0.50 ขึ้นไป และแต่ละองค์ประกอบต้องมีตัวแปรตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป

5. องค์กรประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู หมายถึง องค์กรประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา ซึ่งพิจารณาจากองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. องค์กรประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู หมายถึง องค์กรประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา ซึ่งพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน

6. สุขภาพจิตที่ดี หมายถึง ลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึงการไม่รู้สึกรู้สีกังวลจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นตื้นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร

7. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดย้อต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

8. ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ปริมาณความตระหนักว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้นมาจากโชค/เคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง

9. ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกลถึงเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จักอดได้รอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคตนั้น

10. อิทธิพลจากผู้ปกครอง หมายถึง การยอมรับและเห็นความสำคัญของผู้ปกครอง ซึ่งจะเป็นแรงเสริมกระตุ้นนักศึกษาในการตัดสินใจกระทำกรต่างๆ

11. อิทธิพลจากเพื่อน หมายถึง การยอมรับและเห็นความสำคัญของเพื่อน ซึ่งจะเป็นแรงเสริมกระตุ้นนักศึกษาในการในการตัดสินใจกระทำกรต่างๆ

12. เจตคติต่ออาชีพครู หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาในด้านการเห็นความสำคัญและคุณค่าประโยชน์ของอาชีพครู ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ตรง แล้วประเมินออกมาเป็นความเชื่อ

13. ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยที่เลือกเข้าศึกษาต่อ ความเชื่อถือในมหาวิทยาลัยทั้งทางด้านชื่อเสียง อาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจะยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการนำความรู้ความสามารถไปใช้เพื่อประโยชน์และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อศึกษา “องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” คณะผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
- 2.2 องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ
- 2.3 การผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

2.1.1 ความหมายของการตัดสินใจ

นักวิชาการได้ให้คำนิยามความหมายของการตัดสินใจ (Decision) ไว้ดังนี้ สมพงษ์ เกษมสิน (2517 : 36) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกทางปฏิบัติ ซึ่งหลายทางเป็นแนวทางไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2521 : 208) การตัดสินใจ เป็นการเลือกจากตัวเลือก หรือทางออกหลายๆ ทาง และพยายามเลือกตัวเลือกหรือทางออกที่ดีที่สุด

ถวิล ชาราโชน (2532 : 68) กล่าวว่า การตัดสินใจจะเป็นแต่เพียงความตั้งใจที่ดีเท่านั้นจนกว่าการตัดสินใจกลายเป็นการดำเนินการปฏิบัติ

Harrison F.E. (1981: 3) ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับนิยามในการตัดสินใจไว้ว่า “การตัดสินใจเป็นขบวนการประเมินผลเกี่ยวกับทางเลือกปฏิบัติที่จะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด”

William J. G. และ Dyson J.W. (อ้างถึงใน วุฒิชัย จำนวน. 2522 : 18-19) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ตัดสินใจ” ไว้ว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกเอาทางปฏิบัติซึ่งมีอยู่หลายทางมาเป็นแนวปฏิบัติเป้าหมายที่วางไว้

สรุปแล้ว การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกจากหลายๆ ตัวเลือก เพื่อให้ได้ตัวเลือกที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ดีที่สุด

2.1.2 ลักษณะของการตัดสินใจ

Jame .A.E. Stonner (อ้างถึงใน ชัยพร วิชาวุธ. 2525 : 153) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำการตัดสินใจ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน (Condition of certainly) เป็นการตัดสินใจที่มีข้อมูลเพียงพอประกอบการตัดสินใจ

2. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่เสี่ยง (Condition of risk) เป็นการตัดสินใจโดยการใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น เป็นเครื่องมือตรวจสอบหรือคาดการณ์

3. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ไม่แน่นอน (Condition of uncertainly) เป็นการตัดสินใจที่มักอาศัยประสบการณ์ คุลยพินิจ และสัญชาตญาณ

กล่าวโดยสรุปว่า การตัดสินใจเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลสำคัญ ดังนี้

1. มีปัญหาเกิดขึ้น
2. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
3. วัตถุประสงค์ที่มีอยู่นั้นผิดพลาด บกพร่อง หรือไม่ทันสมัย จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมและก้าวหน้า

2.1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

การที่บุคคลจะตัดสินใจกระทำการใดลงไปนั้น จะต้องมียปัจจัยหลายประการมาเป็นเหตุให้บุคคลเลือกที่จะกระทำสิ่งนั้น ดังที่ Reeder (1971 : 4-5) กล่าวไว้โดยสรุปว่า การกระทำทางสังคมของมนุษย์ ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ มิได้จำกัดอยู่เพียงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง ปัจจัยหรือสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำทางสังคมนั้นขึ้นอยู่กับสภาพการเน้นการกระทำทางสังคม จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลหลายคน ซึ่งแต่ละบุคคลก็จะมีเหตุผลแต่ละอย่างในการตัดสินใจในการกระทำ

การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) เป็นการตัดสินใจของนักศึกษาที่ต้องการจะเรียนในสายวิชาชีพครู และเลือกประกอบอาชีพครู ซึ่งการตัดสินใจนี้ต้องอาศัยความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเลือกเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากเป็นหลักสูตรใหม่ที่มีรายละเอียดหลักสูตรแตกต่างไปจากเดิมหลายประการ คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ดังนี้

(1) ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

Reeder (1971 : 4-5) นักสังคมวิทยาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลและตั้งเป็นทฤษฎีขึ้น เรียกว่า “ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม” (The multiple factors theory of decision making and social action) ซึ่ง Reeder อธิบายว่า เหตุผลในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนั้นประกอบด้วยปัจจัยหลายๆ ประการซึ่งรวมเรียกว่า “กลุ่มเหตุผลของความเชื่อหรือไม่เชื่อ” (Believes and disbelieves) หรือเหตุผลในการตัดสินใจ เขากล่าวว่า การตัดสินใจของบุคคลมิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเพียงประการเดียว หากแต่จะมีกลุ่มของเหตุผลซึ่งอาจจะเป็นเหตุที่มาจากปัจจัยต่างๆ ประกอบกันช่วยสนับสนุนในการตัดสินใจ และการตัดสินใจแต่

ละครั้ง กลุ่มของเหตุผลที่รวมตัวกันนั้นอาจแปรเปลี่ยนไปได้ตามแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ กลุ่มของเหตุผลในการตัดสินใจอาจมาจากปัจจัยต่อไปนี้ คือ

1. ปัจจัยดึงดูด (Pull factors) ประกอบด้วย

1.1 จุดประสงค์ หรือจุดมุ่งหมาย (Goal) คือ สิ่งที่ผู้กระทำการให้เกิดขึ้นจากการกระทำ โดยผู้กระทำจะมีการกำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้า และจะพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น

1.2 ความเชื่อ (Belief orientation) คือ ความคิด ความรู้ การรับรู้ หรือความเข้าใจของแต่ละบุคคลต่อสิ่งที่เกิดขึ้น โดยความเชื่อจะมีผลต่อการตัดสินใจของบุคคล และพฤติกรรมทางสังคม บุคคลจะเลือกรูปแบบของพฤติกรรมบนความเชื่อที่ตนยึดมั่นอยู่ ในการกระทำทางสังคมใดๆ ต้องอาศัยความเชื่ออยู่ด้วยเสมอ แต่อย่างไรก็ตามความเชื่อนี้จะส่งผลกระทบบหรือไม่กระทำพฤติกรรมนั้นก็ได้อีก

1.3 มาตรฐานค่านิยม (Value standards) คือ สิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ กำหนดการกระทำของตนเอง ค่านิยมของมนุษย์หรือของผู้กระทำทางสังคมจะแสดงออกทางเจตคติ และพฤติกรรมของผู้กระทำทุกรูปแบบ ค่านิยมจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ โดยบุคคลพยายามที่จะกระทำการใดๆ ให้สอดคล้องกับค่านิยมที่ตนเองยึดถืออยู่

1.4 นิสัยและขนบธรรมเนียม (Habit and customs) คือ แบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้ว จะสืบต่อกันมาด้วยประเพณี ซึ่งถ้ามีการละเมิดก็จะถูกบังคับด้วยการที่สังคมไม่เห็นชอบด้วย

2. ปัจจัยผลักดัน (Push factors) ประกอบด้วย

2.1 ความคาดหวัง (Expectation) คือ การรับรู้ของผู้กระทำทางสังคมว่า บุคคลอื่นๆ กลุ่ม หรือสังคมทั่วไปต้องการให้เชื่อ รู้สึก หรือประพฤติปฏิบัติต่ออย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์นั้น หรือกล่าวได้ว่า การตัดสินใจกระทำพฤติกรรมของบุคคลส่วนหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับความคาดหวังและท่าทีของบุคคลอื่นด้วย ในการตัดสินใจศึกษาต่อ นั้น ความคาดหวังส่วนหนึ่งอาจเกิดจากอิทธิพลจากครอบครัวซึ่งมีความคาดหวังให้ได้ศึกษาต่อตามความต้องการของตน

2.2 ข้อผูกพัน (Commitment) คือ สิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่า ตนเองผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสภาพการณ์หรือประเด็นปัญหาที่ตนเกี่ยวข้อง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ผู้กระทำจะทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่น ดังนั้นข้อผูกพันจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมของบุคคล เนื่องจากบุคคลนั้นๆ รู้สึกว่าตนเองมีข้อผูกพันที่จะต้องกระทำ

2.3 การบังคับ (Forces) คือ ความเชื่อที่อยู่ในใจของผู้กระทำว่า ตนเองต้องตัดสินใจหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยที่ตนเองรู้สึกว่าไม่มีทางเลือกอื่นๆ การบังคับเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้กระทำตัดสินใจปฏิบัติได้เร็วขึ้น ดังนั้นการบังคับจึงมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม เนื่องจากบุคคลมักมีความโน้มเอียงที่จะประพฤติปฏิบัติเมื่อถูกบังคับให้ทำ

3. ปัจจัยความสามารถ หรือปัจจัยสนับสนุน (Able factors)

3.1 โอกาส (Opportunity) คือ ความเชื่อของผู้กระทำที่มีต่อสถานการณ์หรือทางเลือกที่มีอยู่ โดยผู้กระทำพิจารณาแล้วเห็นว่าภายใต้สถานการณ์นั้นมีช่องทาง จังหวะที่เหมาะสม และเปิดโอกาสให้เลือกกระทำได้ จึงเลือกกระทำตามโอกาสที่มีในสถานการณ์นั้น

3.2 ความสามารถ (Ability) คือ การรับรู้ของผู้กระทำเกี่ยวกับกำลังหรือพลังของตนเองใน การที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดจนบรรลุผลสำเร็จภายใต้สถานการณ์นั้น ผู้กระทำจะตระหนักถึง ความสามารถของตนเองก่อนที่จะมีการตัดสินใจและกระทำ เพราะรู้ว่าถ้าตัดสินใจกระทำไปแล้วจะมี ความสามารถกระทำได้นั่นเอง ซึ่งโดยทั่วไปแล้วบุคคลจะกระทำพฤติกรรมใดๆ จะพิจารณาขีด ความสามารถของตนเองเสียก่อน

3.3 การสนับสนุน (Support) คือ การช่วยเหลือที่ผู้กระทำเชื่อว่า กำลังได้รับหรือจะได้รับ จากผู้อื่นในรูปแบบต่างๆ ซึ่งผู้กระทำจะเป็นผู้เลือก ดังนั้นบุคคลมักจะมีแนวโน้มเอียงที่จะตัดสินใจ และกระทำพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเมื่อรู้ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่น

จากปัจจัยหลัก 3 ปัจจัย ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 10 ประการ ช่างต้น Reeder ได้อธิบายถึง แนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัย หรือสาเหตุที่มีผลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมของบุคคล ดังนี้ (จิตพิพร ลิขิตภูษา. 2547 : 20)

1. ในสถานการณ์การกระทำทางสังคมเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลหลายคน ซึ่งแต่ละคน จะมีเหตุผลแต่ละอย่าง ในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำ
2. บุคคลหรือองค์การจะตัดสินใจ หรือแสดงการกระทำบนพื้นฐานของกลุ่มเหตุผล ซึ่งผู้ ตัดสินใจคิดว่าสอดคล้องหรือตรงกับความต้องการของเขาในสถานการณ์นั้นๆ
3. ปัจจัยหรือเหตุผลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจนั้นอาจมีเพียง 5-6 ประการ หรืออาจมีน้อย หรือมีมากกว่านี้ จากจำนวนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำทั้ง 10 ประการ ที่กล่าวมาแล้ว
4. เหตุผลบางประการจะสนับสนุนการตัดสินใจ และเหตุผลบางประการจะต่อต้านการตัดสินใจ
5. บุคคลผู้ตัดสินใจจะตระหนักหรือให้น้ำหนักแก่ปัจจัยเหตุผลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใน น้ำหนักที่แตกต่างกัน
6. ในการตัดสินใจเรื่องหนึ่งเรื่องใด เหตุผลที่มีต่อการตัดสินใจนั้น ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นพร้อม กันทั้ง 10 ประการ
7. กลุ่มของปัจจัยหรือเหตุผลที่มีต่อการตัดสินใจกระทำทางสังคม ย่อมจะมีการเปลี่ยนแปลง ได้
8. ในบางสถานการณ์อาจจะมีทางเลือกสองหรือสามทาง เพื่อที่จะตอบสนองต่อการเลือก ปฏิบัติในสถานการณ์นั้น
9. บุคคลแต่ละคน อาจตัดสินใจเลือกทางเลือกที่แตกต่างกัน
10. เหตุผลที่ตัดสินใจ สามารถมองเห็นได้จากทางเลือกที่ได้เลือกแล้ว

(2) ทฤษฎีการวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล

ทฤษฎีนี้มีรากฐานทฤษฎีมาจากความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเน้นว่าบุคคลเลือกอาชีพโดยพิจารณาถึงลักษณะอาชีพประกอบการพิจารณาตนเอง การพิจารณาถึงลักษณะอาชีพเช่นความต้องการของตลาดแรงงาน เวลา และทุนทรัพย์ที่ใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า การเลือกอาชีพของบุคคลไม่ใช่การลองผิดลองถูกซึ่งหลักในการเลือกอาชีพมี ดังนี้ (วัชร ทรัพย์มี. 2522 : 2)

1. วิเคราะห์อาชีพ โดยบุคคลจะแสวงหาความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับอาชีพ เช่นความรู้เกี่ยวกับลักษณะของอาชีพ ความต้องการตลาดแรงงาน
2. วิเคราะห์ตนเอง โดยบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่างๆ และองค์ประกอบของตนเองเช่น ความสามารถ ฐานะเศรษฐกิจ สภาพการณ์ต่างๆ ในครอบครัว
3. การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

จากทฤษฎีจะพบว่า ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคลนั้นจะมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นความถนัด สติปัญญา ความสนใจ ค่านิยมฯลฯ กล่าวคือ ในด้านการวิเคราะห์อาชีพ บุคคลจะแสวงหาความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับอาชีพด้วยวิธีการต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นการค้นคว้าด้วยตนเอง หรือปรึกษาครูผู้ที่มีความรู้ฯลฯ เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจ ส่วนในด้านการวิเคราะห์ตนเองนั้นก็มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกเช่นกัน เช่น ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหนึ่งดีเป็นพิเศษก็มักจะเลือกศึกษาต่อ หรือเลือกอาชีพในแนวนั้น (จิตติพร ลิขิตภูษา. 2547 : 17)

(3) ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ

Baldrige. (1980 อ้างถึงใน ภัทธพล พรหมมัญญ. 2549 : 13) ได้เสนอทฤษฎีที่สามารถอธิบายการเข้าเรียนต่อของนักศึกษาที่มีหลายทฤษฎีด้วยกัน คือ

1. ทฤษฎีเอาแบบ (Modeling theory) ผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงจะมีแนวโน้มที่จะกระตุ้นนักเรียนในการเรียนและการศึกษาต่อโดยเด็กจะเอาแบบอย่าง (Life patterns) ของผู้ปกครองมาเป็นตัวกำหนดระดับความต้องการของเขาอย่างน้อยที่สุดความคาดหวังของเขาก็จะเทียบเท่าของผู้ปกครอง
2. ทฤษฎีการมีโอกาสด (Opportunity theory) เด็กจากครอบครัวที่มีรายได้สูงและอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ๆ จะมีโอกาสในการเรียนต่อมากกว่า เพราะในเมืองมีสถานศึกษาที่มากกว่า ขณะเดียวกันก็มีมานะพอที่จะใช้จ่ายในการศึกษาได้
3. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม (Reference group theory) นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีความต้องการในการเรียนต่อ นักเรียนก็จะมีความต้องการในการเรียนต่อเช่นกัน
4. ทฤษฎีความสามารถ (Ability theory) ผู้ที่ขยันและมีความฉลาดก็มีแนวโน้มที่จะเรียนต่อสูงขึ้น

จะเห็นว่าการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อต่างก็มีเห็นผลที่ต้องอาศัยทฤษฎีมารองรับ และอธิบายการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

2.1.4 กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจเป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้หลักเชิงเหตุผล เป็นลักษณะของการหาทางออกที่ดีที่สุดเป็นพื้นฐาน ซึ่งนักวิชาการได้แบ่งขั้นตอนในการตัดสินใจโดยถือแนวพิจารณาการแก้ปัญหา (Problem solving approach) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนแสวงหาข้อมูลข่าวสาร (Data collection) เนื่องจากว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นย่อมมีสาเหตุ การเสาะหาข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัปัญหา คือ การเสาะหาสิ่งที่เป็นสาเหตุนั้นเพื่อมาเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจจะต้องกระทำอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ ทั้งในแง่ของการเก็บรวบรวมข้อมูล (Collective) และในแง่การวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งเป็นลักษณะเดียวกับการวิจัย

2. ขั้นตอนการกำหนดทางเลือก (Formulation alternative) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมากในกระบวนการตัดสินใจ เป็นการพยายามจะครอบคลุมวิถีทางที่จะแก้ปัญหาได้ในหลายๆ วิธีต้องกำหนดให้ได้ในรูปหลักกรรม ข้อเท็จจริงหลัก (Main fact) เป็นอย่างไรบ้าง และในทางปฏิบัติต้องสร้างจาก (Scenario) ขึ้นมาก่อนว่าเรื่องนี้มีทางเลือกอะไรบ้าง ในทางเลือกนั้นๆ มีข้อเท็จจริงรูปธรรมหลักๆ อะไรบ้าง

3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ทางเลือก (Analysis alternative) การวิเคราะห์ทางเลือกควรใช้ความเป็นจริงที่เป็นภาวะวิสัย (Objective analysis) พยายามหลีกเลี่ยงการนำค่า (Value) ทั้งหลายมาเกี่ยวข้องในการวิเคราะห์

4. ขั้นตอนการเปรียบเทียบค่าทางเลือก (Value comparison) ขั้นตอนนี้เป็นการเปรียบเทียบโดยนำค่า (Value) มาเกี่ยวข้องนำมาเปรียบเทียบกับขั้นตอนอื่นที่ปลอดจากค่าแล้วมาพิจารณาทางเลือกอีกทีหนึ่ง

5. ขั้นตอนการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Choice of alternative on the best of alternative) ขั้นตอนนี้เป็นการตัดสินใจทางเลือกที่ดีที่สุด

อุไร มั่นหมั่น (2539 : 15) กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจไว้สรุปได้ 6 ขั้นตอน คือ

1. การพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือประเด็นของปัญหาที่จะตัดสินใจ จะต้องทราบ ว่าวัตถุประสงค์ที่ต้องการคืออะไร ในกรณีที่เป็นกรตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาที่จำเป็นต้องทราบปัญหาที่แท้จริงก่อน โดยพิจารณาเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตให้ได้ว่าปัญหา คืออะไร

2. การวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจขององค์กรต่างๆ แต่ละครั้งย่อมมีผลกระทบกระเทือนถึงบุคคลอื่นๆ ด้วย เช่น ในด้านบุคคลควรพิจารณาผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

3. ควรหาทางเลือกเป็นการพิจารณาทางเลือกในการตัดสินใจซึ่งอาศัยความรู้ทางวิชาการ ประสพการณ์ คำปรึกษาหารือ หาทางเลือกไว้หลายๆ ทาง

4. การกำหนดเกณฑ์ในการตัดสินใจ และการประเมินทางเลือกโดยใช้การวิเคราะห์หลักเกณฑ์และวิธีการบางประการเป็นหลัก รวมทั้งต้องใช้ประสบการณ์ วิจารณ์ญาณ และความคิดริเริ่มประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบผลได้ผลเสียของทางเลือกแต่ละอย่างทั้งในปัจจุบัน ในอนาคต ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินค่าและเปรียบเทียบควรจะต้องครอบคลุมถึง

4.1 ความเหมาะสมของทางเลือกนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

4.2 เปรียบเทียบผลประโยชน์ ค่าใช้จ่าย ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

4.3 ทางเลือกนั้นๆ จะต้องเป็นทางเลือกที่จะปฏิบัติได้จริงๆ

4.4 ผลอันไม่พึงปรารถนาที่อาจเกิดขึ้นจากการตัดสินใจใช้ทางเลือกนั้นๆ จะต้องไม่น้อยที่สุด หรือถ้ามีต้องหาทางป้องกันและควบคุมไว้

4.5 ผู้รับผิดชอบที่จะดำเนินการตามแนวทางที่ตัดสินใจเห็นชอบ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามทางเลือกที่จะดำเนินการ

4.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการให้ผลทันกับสถานการณ์

5. การตัดสินใจเลือกวิธีการที่ดีที่สุด ขั้นตอนนี้เป็น การตกลงใจขั้นสุดท้ายของการเลือกแนวปฏิบัติที่จะนำไปดำเนินการจริง ซึ่งเป็นผลจากการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ทางเลือกต่างๆ ว่าทางใดจะได้ผลดีที่สุด ณ จุดนี้ต้องยอมรับความจริงว่า นอกจากการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ประสบการณ์ วิจารณ์ญาณ และความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตของผู้มีอำนาจตัดสินใจที่ดีที่สุดคือการตัดสินใจที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ผลดีที่สุด

6. การดำเนินการและติดตามผล ในระหว่างประเมินทางเลือกผู้ทำการตัดสินใจจะต้องวางแนวทางการดำเนินงานสำหรับทางเลือกแต่ละทางไว้ การดำเนินการจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติเต็มใจ และสามารถปฏิบัติได้

วุฒิชัย จานง (2522 : 18-19) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่างๆ และได้อธิบายขั้นตอนการตัดสินใจไว้ดังนี้

1. การแยกแยะตัวปัญหา (Problem identification) ขั้นแรกของการตัดสินใจเป็นเรื่องของการสร้างความมั่นใจและแน่ใจโดยการค้นหา เป็นเรื่องของการแยกแยะตัวปัญหาออกมาอย่างแน่ชัด หรือตัวปัญหาอย่างแน่นอน

2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น (Information search) คือ การเสาะแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุหรือสิ่งทีก่อให้เกิดตัวปัญหานั้นซึ่งอาจจะไม่ใช่สาเหตุโดยตรงก็เป็นไปได้ ความสามารถที่จะหาข่าวที่สมบูรณ์ (Complete information) นั้นอาจเป็นไปได้แต่เป็นการเสาะหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของปัญหามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ทั้งนี้การเสาะหาข่าวสารควรจะเป็นไปตามแนวความคิดที่ว่า ข่าวสารที่สรรหานั้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับตัวปัญหา ตลอดจนมีความเพียงพอในการแก้ปัญหา (Relevant necessary and sufficient information)

3. การประเมินค่าของข่าวสาร (Evaluation of information) ในบรรดาข่าวสารที่แสวงหานั้น เราต้องยอมรับความจริงประการหนึ่งว่า มิได้หมายความว่าข่าวสารทุกชนิดที่หามาได้นั้นเกี่ยวข้องกับตัวปัญหาและมีคุณค่ากับตัวปัญหาอย่างแท้จริงเสมอไป ดังนั้น ก็จำเป็นต้องมีการประเมินค่าว่าข่าวสารที่ได้มานั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงพอกับเวลาและความสามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้หรือไม่ ซึ่งจะมีการเสาะหาข่าวเพิ่มเติมหลังจากการประเมินค่าข่าวสารแล้วว่าไม่เพียงพอ หรือไม่เกี่ยวข้องเท่าที่ควรก็จำเป็นต้องตัดข่าวสารบางอย่างไป ถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหาที่จะทำการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจนั้น

4. การกำหนดทางเลือก (Listing of alternatives) เป็นขั้นตอนสำคัญของการตัดสินใจ คือ กำหนดทางเลือกที่สามารถครอบคลุมวิธีที่จะแก้ปัญหาได้มากที่สุด จริงอยู่ถ้าเรามีข่าวสารสมบูรณ์สำหรับปัญหาแต่ละเรื่องเราจะกำหนดทางเลือกให้เหมาะสม ถ้าข่าวสารไม่สมบูรณ์ก็กำหนดทางเลือกที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหา

5. การเลือกทางเลือก (Selection of alternative) เมื่อกำหนดทางเลือกแล้วขั้นต่อไปก็คือ การเลือกทางเลือกที่จะปฏิบัติการต่อไป (Selection of a course of action) ขั้นนี้เองที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นการตัดสินใจแท้จริง การเลือกทางเลือกนั้นเกิดจากผลของการตัดสินใจแต่ยังไม่สมบูรณ์

6. การปฏิบัติการตัดสินใจ (Implement of decision) เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจหรือทางเลือกที่เราจะทราบได้ว่าการตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับผลของการตัดสินใจนั้น การประเมินผลของการตัดสินใจนี้เป็นการตรวจดูว่าผลของการตัดสินใจที่ปฏิบัติไปเหมาะสมกับการแก้ปัญหานั้นหรือไม่

สรุป การตัดสินใจซึ่งเป็นกระบวนการคิดที่ต้องอาศัยเหตุและผล และความพอใจเป็นเกณฑ์ในการเลือกที่จะปฏิบัติสิ่งนั้นๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2.2 องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ

การวิจัยนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบคาดว่าจะมีสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ หลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา ดังนี้

2.2.1 สุขภาพจิตที่ดี

สุขภาพจิตดี หมายถึง การมีความวิตกกังวลน้อยหรือในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิทานนท์ และคณะ. 2536 : 38) สุขภาพจิตที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นแก่การรับรู้สภาพแวดล้อมได้อย่างถูกต้องแม่นยำ และเรียนรู้สภาพแวดล้อม ได้มาก แม้บุคคลจะมีสติปัญญา มีประสบการณ์ทางสังคมมาก แต่ถ้าสุขภาพจิตไม่ดี ก็จะไม่สามารถได้รับประโยชน์จากประสบการณ์นั้นอย่างเต็มที่ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543 : 90) ในความหมายสุขภาพจิตของมนุษย์ (Jahoda. 1970 อ้างใน ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. 2524 : 3-4) ได้รวบรวมเกณฑ์ที่ใช้พิจารณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ให้คนแปลกหน้าและต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีไปใช้

รายงานการวิจัยเงินงบประมาณ ปี 2551

สุขภาพจิตของบุคคลที่ใช้แพร่หลายในวิชาจิตวิทยา 6 ประเภท คือ ทศนคติต่อตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง ความสามารถควบคุมสภาพแวดล้อม ความเจริญเติบโต พัฒนาการและความเป็นจริงแห่งตน การรับรู้ความเป็นจริงและบูรณาการของบุคลิกภาพ เกณฑ์การพิจารณาทั้ง 6 ประเภท นี้แสดงถึงลักษณะสุขภาพจิตที่ดีของบุคคล สอดคล้องกับ ชีรวัดน์ นิจนตร (2526 : 2-15) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี มีพัฒนาการของพฤติกรรมบ่งชี้ตามลำดับคือ มีเจตคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีการรับรู้ตรงกับความเป็นจริง มีบุคลิกภาพแบบบูรณาการ มีความมั่นคงทางจิตใจ สามารถทำนายและควบคุมสภาพแวดล้อมได้ดี

สุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่นๆ และพฤติกรรมของบุคคล ผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อยหรืออยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ รู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และมีพฤติกรรมที่เหมาะสม

ดังนั้น สุขภาพจิตที่ดี หมายถึง ลักษณะทางจิตและอารมณ์ที่แสดงถึงสาร ไม่รู้สึกวิตกกังวลจนเกินเหตุ ไม่โกรธง่าย ไม่ตื่นตื้นง่าย มีสมาธิ และมีความกล้าในสิ่งที่สมควร

2.2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดให้สำเร็จ ไปด้วยดี ทั้งในด้านการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ หรือแข่งขันกับผู้อื่น มีการกำหนดเป้าประสงค์ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ตลอดจนมีความมานะพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ที่วางกั้นและมีการวางแผนระยะยาวที่จะต่อสู้เพื่อความสำเร็จ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว และ McClelland ได้ศึกษาพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศชาติ ทั้งนี้ เพราะผลจากการวิจัยปรากฏว่าประชากรในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศที่มีประชากรที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้เพราะคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะกระตือรือร้น และมานะบากบั่นในการทำงานใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และให้เกิดประโยชน์สูงสุด (McClelland, 1953 : 197)

ตามทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Atkinson (1964 : 264) ได้กล่าวว่า สิ่งที่กระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) สิ่งที่น่าพอใจเพื่อไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วย แรงจูงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จ ความเข้มของความมุ่งหวัง หรือโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ และค่าของสิ่งล่อใจ 2) สิ่งที่น่าพอใจเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว โอกาสที่จะประสบความล้มเหลว และค่าเฉลี่ยของสิ่งล่อใจที่เป็นเป้าหมายของความล้มเหลว และ 3) สิ่งขั้วภายนอกที่ทำให้อยากทำกิจกรรมนั้น

ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุโดยไม่ทอดทิ้งต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.2.3 ความเชื่ออำนาจในตน

ความเชื่อในอำนาจในตน หมายถึง ความตระหนักว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ตรงข้าม กับผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดกับตนนั้นขึ้นกับ โชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือ เกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน,งามตา วรินทร์านนท์ และคณะ. 2536 : 38)

ความเชื่ออำนาจในตน มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ และสามารถใช้นำมาพยากรณ์พฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลได้ พบว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน จะเป็นผู้ที่ทำให้ชีวิตของตนสนุกสนาน ได้เสมอ มีความสุขใจในสภาพที่ตนเป็น มีความวิตกกังวลน้อย เพราะรู้จักประเมินจุดเด่นจุดด้อยของตนได้อย่างแม่นยำ สามารถต่อสู้ให้กับสังคมและแก้ปัญหาส่วนตัว ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Moursund. 1976) มีความกระฉับกระเฉงว่องไว เห็นคุณค่าของกาลเวลา สามารถปรับตัวได้ทุกสถานการณ์ (Rotter. 1966 : 2) จากงานวิจัยของ Hollander (1981 : 123) พบว่า ความเชื่ออำนาจในตน จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลกระทำสิ่งที่ตนรับผิดชอบให้สัมฤทธิ์ผล และมีความพยายามมากกว่าบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจนอกตน

บุคคลแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกันในเรื่องปริมาณและความรุนแรงของความรู้สึกในด้านการทำนายหรือควบคุมสภาพแวดล้อม บางคนจะรู้สึกว่าเขามีอำนาจ หรือความสามารถที่จะปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้นหรือสามารถ ควบคุมเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับตนได้และเชื่อว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวที่ตนได้รับเกิดจากการกระทำของตนเอง บุคคลประเภทนี้เรียกว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจภายในตน (Internal locus of control) ส่วนบางคนจะรู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าเขาไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมรอบตัว และไม่สามารถควบคุมสภาพการณ์ต่างๆ ได้ เพราะเชื่อว่าสิ่งต่างๆ นั้นเกิดจากอิทธิพลของปัจจัยภายนอกซึ่งเขาไม่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องได้เลย เช่น โชคกลาง อำนาจเหนือธรรมชาติ หรืออำนาจของคนอื่น บุคคลประเภทนี้เรียกว่า พวกที่เชื่ออำนาจภายนอกตน (External locus of control) (Rotter. 1996 อ้างใน ชีรวัดน์ นิเจนตร. 2526 : 67)

การที่บุคคลจะมีลักษณะเชื่ออำนาจในตน หรือเชื่ออำนาจนอกตนนั้น เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลตั้งแต่วัยทารกจนเป็นผู้ใหญ่ หากเขามีการรับรู้สภาพ แร้นแค้นทางจิต และสังคมอันเกิดขึ้นได้ทั้งในสังคมที่ยากจน และสังคมที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งหมายถึงการได้รับรางวัล และการ โคนลงโทษอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยได้รับในเวลา และปริมาณที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ได้รับเลยในบางครั้ง และในบางครั้งก็ได้รับโดยไม่ได้ทำอะไร จะทำให้บุคคลรู้สึกขาดความสามารถในการทำนาย และควบคุมได้ ทำให้เกิดการขัดแย้ง คับข้องใจ วิตกกังวล จึงเกิดค่านิยมความเชื่อ ทศนคติ แรงจูงใจ พฤติกรรม และความสามารถในการเรียนรู้ที่บกพร่อง จึงโทษ โชคชะตาราศีมากกว่าปกติ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527) ในสภาพแร้นแค้นนี้เอง จะทำให้บุคคลเกิดปฏิกิริยา 2 ประการ ประการแรก คือ ถ้าบุคคลคิดว่าสามารถควบคุมผลได้ และผลนั้นมีความกังวล คับข้องใจ

และแสดงออกโดยการก้าวร้าว ประการที่สอง ถ้าบุคคลเคยชินกับสภาพเร้นแค้น และปรับตัวเข้ากับสภาพความไม่สอดคล้องระหว่างความพยายามกับผลได้ บุคคลนั้นก็จะกลายเป็นคนเฉื่อยชา ท้อแท้ และหมดหวัง ส่วนบุคคลที่รับรู้ว่าคุณสามารถที่จะทำนาย หรือควบคุมผลที่เกิดขึ้นได้ รางวัลหรือการลงโทษที่ได้รับ เกิดจากผลแห่งการกระทำของตนเอง บุคคลนั้นจะมีความกระตือรือร้นต่อความเป็นไปของสภาพแวดล้อม ที่จะมีประโยชน์ต่อพฤติกรรมในอนาคตของเขา จะพยายามปรับปรุงสภาพการณ์ต่างๆ ให้ดีขึ้นตามลำดับขั้น ให้คุณค่าของทักษะหรือผลสัมฤทธิ์ที่เกิดจากความพยายามเป็นสำคัญ รวมทั้งไม่ยอมให้ใครมาชักจูงโดยไม่มีเหตุผล (Rotter, 1966 อ้างใน ชีรวัตร นิจนตร. 2526 : 69) ดังนั้น ผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนจะเชื่อมั่นว่าการกระทำของตนสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นได้ ตรงข้ามกับลักษณะของผู้ที่เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งจะก้าวร้าว หรือวางเฉย ปล่อยให้การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นหน้าที่ของผู้อื่นหรือปล่อยให้ตามธรรมชาติ

ดังนั้น ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ปริมาณความตระหนักว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น ซึ่งตรงข้ามกับผู้เชื่ออำนาจนอกตน ซึ่งเป็นผู้ที่คิดว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้นมาจาก โชค/เคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง

2.2.4 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ลักษณะมุ่งอนาคต (Future orientation) หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นสิ่งที่จะเกิดกับตนในอนาคต และเล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิทธานนท์ และคณะ. 2536 : 38) ส่วนความสามารถในการควบคุมตนเอง (Self control) ของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมของการอดได้รอได้ในสภาพการณ์ต่างๆ เช่นการรอรับรางวัลที่ใหญ่กว่าในอนาคตแทนรางวัลเล็กน้อยซึ่งจะได้รับทันทีหรือการงดบ้ำบอดความต้องการในปัจจุบันของตน เพราะเล็งเห็นผลร้ายที่จะเกิดตามมา หรือการเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่ในอนาคตลักษณะมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะมุ่งปัจจุบัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก. 2520 : 35)

ความสามารถในการควบคุมตนเอง ประกอบด้วยลักษณะทางจิตใจหลายประการคือ การมองเห็นความสำคัญของประโยชน์ที่จะมีมาในอนาคต มากกว่าประโยชน์ในปัจจุบัน การเลือกกระทำพฤติกรรมที่แสดงการอดได้รอได้ เพราะเชื่อว่าการกระทำของตน จะส่งผลให้เกิดผลดีตามมาตามที่ตนเองต้องการได้ และนอกจากนั้นความสามารถควบคุมตน ยังไม่เกี่ยวกับการไม่หวังผลจากภายนอกแต่บุคคลสามารถให้รางวัลตนเอง และลงโทษตนเองได้ โดยรางวัลที่ให้แก่ตนเองอยู่ในรูปของความพอใจในตนเอง ความภาคภูมิใจในตน ส่วนการลงโทษตนเองก็คือ การเกิดความไม่สบายใจวิตกกังวล และละอายใจ ลักษณะความเชื่อในผลแห่งความพยายามของตน และลักษณะการให้รางวัล และการลงโทษตนเองนั้น จะปรากฏในวัยรุ่นที่ได้รับการพัฒนาทางจิตใจอย่างเหมาะสมมาตั้งแต่เด็ก จนถึง

ปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกิดจากการได้รับรางวัล และการลงโทษอย่างเหมาะสมกับเหตุ โดยผู้ใหญ่ที่มีเหตุผล และไม่ใช้อารมณ์ของตนเป็นที่ตั้ง ลักษณะเหล่านี้ โรงเรียนสามารถจะช่วยพัฒนาได้เป็นอย่างดีด้วยการ จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2539 : 92-93)

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน จึงสามารถเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน โดยขั้นแรก มองเห็นประโยชน์ และเลือกที่จะรับผลดีในอนาคตแทนผลเล็กน้อยในปัจจุบัน ซึ่งเป็นลักษณะของการมุ่งอนาคต และในการที่จะได้ผลดีในอนาคตนั้น ต้องมีความอดทนเพื่อรอรับผลที่จะเกิดขึ้นหรือมีการควบคุมตนเป็นขั้นต่อมา ผู้ที่มุ่งอนาคตควบคุมตนจึงเป็นผู้ที่มองการณ์ไกลมุ่งประโยชน์ที่ดีกว่าในวันข้างหน้า ซึ่งตรงข้ามกับผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ หรือผู้ที่มุ่งปัจจุบันสูงมักจะขาดความอดทนในการรอผลดีที่จะเกิดในอนาคตจึงมีพฤติกรรมในทางลบ เช่น โกงกาเล่น เกม การทะเลาะวิวาท ส่วนผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะมีพฤติกรรม ที่แสดงถึงความเป็นคนดีและคนเก่ง

ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จักอดได้รอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะมีมาในอนาคตนั้น

2.2.5 อิทธิพลจากผู้ปกครอง

จรรยา สุวรรณทัต และคณะ (2521 : 11) กล่าวว่า ธรรมชาติของเด็กมีความโน้มเอียงที่จะยึดการแสดงออกของบุคคลอื่นเป็นแบบอย่างในการประพฤติปฏิบัติอยู่แล้ว โดยเด็กจะเลียนแบบบิดามารดา หรือกระทำตนคล้ายผู้ที่เลี้ยงดูตนมากที่สุด เพราะเป็นบุคคลใกล้ชิดกับเด็ก เป็นผู้ให้ความรัก ความอบอุ่น และบำบัดความต้องการทางสรีระ เป็นผู้ทำให้เด็กเกิดความสบายกายสบายใจ ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่ทำให้เด็กพอใจ ในภายหลังความพอใจเหล่านี้จะถ่ายทอดไปสู่บิดามารดา ผู้เลี้ยง ทำให้เกิดความเอาใจใส่ จดจำพฤติกรรม การปฏิบัติ ความคิด ความเชื่อของบุคคลที่ตนเองชอบ จนกลายเป็นลักษณะพฤติกรรมของตนโดยไม่รู้ตัว

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2540 : 8-43) กล่าวว่า ครอบครัวมีหน้าที่สำคัญคือ การให้การศึกษา การอบรมและถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยมของสังคมให้แก่สมาชิก เพื่อให้สมาชิกมีบุคลิกภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม มีความสามารถในการปรับตัว และดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข ครอบครัวที่มีความมั่นคงและความอบอุ่น มักจะเป็นครอบครัวที่สมาชิกร่วมมือกันสร้างเอกลักษณ์ของครอบครัว (Family identity) ให้มีขอบเขตและเป้าหมายที่ชัดเจน สมาชิกทุกคนในครอบครัวจะยึดถือเอกลักษณ์ของครอบครัวเป็นแนวทางการประพฤติปฏิบัติร่วมกัน โดยความมั่นคงและความอบอุ่นของครอบครัวมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ คือ 1)การสื่อสารหรือความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว เป็นความสัมพันธ์แบบสองทาง ทั้งบิดามารดาและลูก มีโอกาสเป็นได้ทั้งผู้ริเริ่มความสัมพันธ์และผู้ตอบสนองความสัมพันธ์ 2)การมีกฎระเบียบ มีทั้งที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน และไม่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการควบคุมให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติต่อกันและกันได้

อย่างเหมาะสม และอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข 3)ความสามารถในการปรับตัวของสมาชิก เพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป 4)การให้ความรักและเสริมสร้างเจตคติที่ดี โดยบิดามารดาเป็นฝ่ายให้และลูกเป็นฝ่ายรับ ถ้าทั้งสองฝ่ายได้รับความพึงพอใจด้วยกันแล้ว พัฒนาการด้านต่างๆ ของสมาชิกจะเติบโตได้อย่างสมบูรณ์ มีความไว้วางใจ เอื้ออาทรและเสียสละให้แก่กันและกัน 5)การมอบหมายหน้าที่และการเสริมสร้างความรับผิดชอบ เช่น บิดามารดามีการแบ่งงานให้สมาชิกทุกคนรับผิดชอบอย่างเท่าเทียมกัน และมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ และ 6)การควบคุมพฤติกรรมของสมาชิก หมายถึง บิดามารดาใช้วิธีการต่างๆ ควบคุมให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในขอบเขตที่ครอบครัวยอมรับได้

ครอบครัว เป็นตัวแทนสำคัญที่สังคมคาดหวังให้ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนสมาชิกใหม่ ให้มีบุคลิกภาพและพฤติกรรมสอดคล้องกับวัฒนธรรมของสังคม และสมาชิกของครอบครัวจะนำแนวคิดบุคลิกภาพ และพฤติกรรมต่างๆ ที่ได้รับการอบรมสั่งสอนของครอบครัว ไปเป็นพื้นฐานการดำเนินวิถีชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข (ฤกษ์ชัย คุณูปการ. 2547 : 24) ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกับ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 25) ที่กล่าวว่า การเห็นแบบอย่างของคนในครอบครัวที่ใกล้ชิด ย่อมส่งผลถึงพฤติกรรมด้านต่างๆ ของนักเรียน โดยเฉพาะบิดามารดามีพฤติกรรมอย่างไร เด็กก็จะเลียนแบบทำตามพฤติกรรมนั้นๆ

ดังนั้น อิทธิพลจากผู้ปกครอง หมายถึง การยอมรับและเห็นความสำคัญของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแรงเสริมกระตุ้นนักศึกษาในการตัดสินใจกระทำการต่างๆ

2.2.6 อิทธิพลจากเพื่อน

กลุ่มเพื่อน เป็นสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิด มีอิทธิพลต่อเยาวชนและวัยรุ่น โดยตรงและโดยอ้อม โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิทหรือเพื่อนรัก กลุ่มเพื่อนมักจะเป็นตัวแบบที่สำคัญให้เด็กยึดถือปฏิบัติตามเพื่อนให้ตนเป็นที่ยอมรับของเพื่อนหรือเข้ากับกลุ่มได้ การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนนอกจากจะช่วยให้เด็กเป็นคนกล้าแสดงออก มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันแล้ว ยังมีอิทธิพลต่อความคิดเจตคติ และพฤติกรรมต่างๆ ในทางที่มีคุณภาพสูงขึ้นกว่าเดิม เช่น การคบเพื่อนทำให้เด็กมีความรู้สึกเป็นอิสระจากครอบครัว การได้รับกำลังใจจากเพื่อนช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียน การคบเพื่อนช่วยให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่นทั้งวัยเดียวกันหรือต่างวัย มีภูมิหลังและประสบการณ์คล้ายกันหรือต่างกัน นอกจากนั้น กลุ่มเพื่อนยังช่วยเสริมสร้างความรู้สึกรักกันและผูกพันกับกลุ่มมากขึ้นด้วย (ฤกษ์ชัย คุณูปการ. 2547 : 39)

เนื่องจากนักศึกษาระดับอุดมศึกษายังมีสถานภาพเป็นวัยรุ่น กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักศึกษามากกว่าคนอื่น ๆ กลุ่มเพื่อนจะมีโครงสร้างเป็นของตัวเอง มีการควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกโดยกำหนดมาตรฐานหรือแนวปฏิบัติของสมาชิกกลุ่ม มีทั้งการปฏิเสธ การลงโทษ และการยอมรับของกลุ่ม ดังนั้น การปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่สามารถนำข้อมูลไปใช้ซ้ำอีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคลิกภาพและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เช่น ช่วยให้สมาชิกรู้จักตนเองทั้งด้านความสามารถและข้อจำกัด และรู้จักความสามารถและข้อจำกัดของเพื่อนในกลุ่ม

Adam and Others (1985 อ้างใน ฤกษ์ชัย คุณูปการ. 2547 : 40) ได้ศึกษาอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมด้านสถานภาพเอกลักษณ์แห่งอีโก้ (Ego identity status) และพฤติกรรมคล้ายตามของนิสิต แบ่งนิติตออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1)กลุ่มสัมฤทธิ์ผลทางเอกลักษณ์ (Identity achievement status) หมายถึง บุคคลที่สามารถผ่านวิกฤตการณ์ทางเอกลักษณ์ ผ่านช่วงของการสำรวจข้อมูลและตัดสินใจเลือกแนวทางดำเนินชีวิตของตนเอง ได้อย่างมีเหตุผล 2)กลุ่มแสวงหาเอกลักษณ์ (Moratorium status) หมายถึง บุคคลที่ประสบวิกฤตการณ์ทางเอกลักษณ์ จึงต้องศึกษาหาข้อมูลมาใช้ประกอบการตัดสินใจอย่างจริงจัง ทุกคนจะต้องพัฒนาผ่านขั้นนี้ก่อนจึงเข้าสู่สัมฤทธิ์ผลทางเอกลักษณ์ 3)กลุ่มแบบปิดทางเอกลักษณ์ (Foreclosure status) หมายถึง บุคคลที่ตัดสินใจเลือกแนวทางการดำเนินชีวิตของตนแล้ว โดยไม่ประสบวิกฤตการณ์ทางเอกลักษณ์ มักเป็นการตัดสินใจเลือกแนวทางชีวิต โดยการยอมรับและการเลียนแบบจากบิดามารดาหรือผู้อื่น และ 4)กลุ่มสับสนในเอกลักษณ์ (Identity diffusion status) หมายถึง บุคคลที่ไม่เคยประสบวิกฤตการณ์ทางเอกลักษณ์ที่จะต้องแก้ปัญหา จึงไม่ต้องศึกษาหาข้อมูลอย่างจริงจัง และยังไม่ตัดสินใจเลือกแนวทางชีวิตของตนเอง ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าวพบว่า ความกดดันของกลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลอย่างสูงต่อพฤติกรรมคล้ายตาม โดยนิติตที่อยู่ในขั้นสับสนในเอกลักษณ์ (Diffusion) และนิติตที่สัมฤทธิ์ผลทางเอกลักษณ์ (Identity achievement) มีพฤติกรรมคล้ายตามผู้อื่นน้อย เพราะบุคคลที่อยู่ในขั้นทั้งสองนี้ จะคล้ายตามผู้อื่นก็ต่อเมื่อเห็นว่าการคล้ายตามมีส่วนช่วยให้เขาประสบความสำเร็จเท่านั้น

ดังนั้น อิทธิพลจากเพื่อน หมายถึง การยอมรับและเห็นความสำคัญของเพื่อน ซึ่งจะเป็นแรงเสริมกระตุ้นนักศึกษาในการในการตัดสินใจกระทำต่าง ๆ

2.2.7 เจตคติต่ออาชีพครู

“เจตคติ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” คำที่ใช้ในความหมายเดียวกัน คือ ทศนคติ ทำที่หรือความคิดเห็น โดย บุญธรรม กิจปริดาภิรัฐ (2531 : 112) อธิบายว่าความหมายของ “เจตคติ” หมายถึง กิริยาท่าทีรวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อม หรือความโน้มเอียงของจิตใจซึ่งแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่งๆ โดยแสดงออกมาในทางสนับสนุน ซึ่งมีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้า นั้น หรือในทางต่อต้าน ซึ่งมีความรู้สึกไม่เห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้า นั้น และ Thurstone (1967 : 73) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “เจตคติ” เป็นการแสดงออกทางด้านผลรวมของความโน้มเอียงหรือความรู้สึก ความมีอคติ หรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในใจก่อนความคิด ความกลัว การลงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

เจตคติจึงเป็นความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกในทางบวกหรือทางลบ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ส่วนความพึงพอใจนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากเจตคติในหลายประการของบุคคลนั้น ที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่ตนเข้าเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ เป็นการแสดงท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกมาใน

ทางบวกหรือทางลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันเกิดจากปัจจัยต่างๆ ที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมนั้นๆ (ไพทอร์ย์ พิมดี. 2550 : 29) ซึ่ง ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 81) สรุปว่าเจตคติประกอบด้วย ความนึกคิด (Cognitive) เป็นส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ทั้งในสิ่งที่ชอบและไม่ชอบ ความรู้สึก (Feeling) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และเกี่ยวเนื่องกับสิ่งต่างๆ เป็นความรู้สึก รัก ชอบ หลง เกลียด อิจฉา ริษยา ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้นเป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละคนด้วย และแนวโน้มการกระทำ (Action tendency) เป็นส่วนที่รวมถึงการแสดงออกของพฤติกรรมตามความนึกคิดและความรู้สึกของบุคคล

เจตคติไม่ใช่สิ่งที่ได้ติดตัวมาแต่กำเนิด เจตคติเกิดมาจากการที่บุคคลได้ปะทะ สัมผัสกับสิ่งแวดล้อม นั่นก็คือ เจตคติเกิดเนื่องมาจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ สำหรับการเกิดขึ้นของเจตคติ ชม ภูมิภาค (2523 : 108-110) กล่าวว่า เจตคตินั้นเกิดได้จากการเรียนรู้ และโดยมากก็เป็นการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning) ซึ่งอาจจะกำเนิดจากประสบการณ์ที่เรามีเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด การสอน (จากบ้าน โรงเรียน วัด สื่อมวลชนต่างๆ) และการเลียนแบบเจตคติของบุคคลอื่นๆ นอกจากจะขึ้นกับอิทธิพลต่างๆ ดังกล่าวมาแล้ว ยังขึ้นกับลักษณะส่วนตัวหรือบุคลิกภาพของผู้คนเองด้วย คือ ถ้าเป็นคนที่คล้อยตามคนอื่นโดยง่าย ไม่เป็นตัวของตัวเอง สิ่งแวดล้อมก็ย่อมมีอิทธิพลต่อเจตคติของเขามาก แต่ถ้าไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของใคร เอาแต่ใจตัวเองมา เป็นตัวของตัวเองมาก สิ่งแวดล้อมก็มีอิทธิพลต่อเจตคติของเขาน้อย คือ เจตคติของเขามักโน้มเอียงไปตามความคิดเห็นดั้งเดิมของตัวเอง เช่น ถ้าเป็นคนมองโลกในแง่ดี ชอบผูกไมตรีกับคนทั่วไปก็มักจะมีเจตคติในทางที่ดีกับเพื่อน หรือกับบุคคลที่อยู่รอบข้าง เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงเจตคติจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับการจูงใจด้วยวิธีการต่างๆ หรือการเกิดการเรียนรู้ และได้รับประสบการณ์โดยตรง หรือเมื่อบุคคลได้รับความรู้เพิ่มขึ้น และยอมรับในคุณสมบัติหรือสถานการณ์ของสิ่งนั้น และเมื่อบุคคลได้มีการกระทำและการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง (David. 1968 : 200-202) นอกจากนี้ ชม ภูมิภาค (2523 : 111-112) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่จะช่วยให้เจตคติเปลี่ยนแปลงไปได้นั้นก็มีหลายอย่าง เช่น ความกดดันของกลุ่ม ประสบการณ์ที่น่าพึงพอใจหรือไม่น่าพึงพอใจ และอิทธิพลของผู้มีชื่อเสียง

สงวนศรี วิรัชชัย (2527 : 63-64) กล่าวถึงประโยชน์ของเจตคติที่มีต่อบุคคลที่เป็นเจ้าของเจตคติ สรุปได้ดังนี้ การสร้างเจตคติที่ดีต่องานที่จะทำ ช่วยให้ผู้คนนั้นบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการได้ หรือถ้าบุคคลต้องการให้สมาชิกของกลุ่มที่ตนร่วมอยู่ยอมรับก็จะต้องพัฒนาเจตคติของตนให้สอดคล้องกับปทัสถาน (Norm) ของกลุ่ม การที่บุคคลมีเจตคติต่อผู้คน เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ในสังคม ทำให้บุคคลสามารถประเมิน และตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติของตนเองให้เหมาะสมดีงาม เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคม จึงนับว่าเป็นการพัฒนาค่านิยม (Value) เป็นสื่อ หรือช่องทางในการช่วยให้บุคคลได้พัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้คนและสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว ถ้าไม่มีเจตคติต่อสิ่งใดก็จะไม่ใส่ใจต่อสิ่งนั้น และจะไม่ได้รับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้นซึ่งจะมีผลให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง

เหมาะสมต่อสิ่งนั้นๆ เช่น บุคคลมีความไม่สบายใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของตน เขาอาจพัฒนาเจตคติของตนไปในอีกทางหนึ่ง เพื่อให้เห็นเรื่องนั้นไปในทางที่ทำให้ลดความรู้สึกไม่สบายใจลงได้

ดังนั้น เจตคติต่ออาชีพครู หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาในด้านการเห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของอาชีพครู ซึ่งเป็นความรู้สึกที่เกิดจากการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ตรงแล้ว ประเมินออกมาเป็นความเชื่อ

2.2.8 ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ (Good, 1973 : 339) และ วิรัตน์ ชันพันธ์ (2544 : 13) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก หรือความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ที่ประเมินค่าก่อนที่ตัดสินใจแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ โดยมีความรู้ อารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล เป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ซึ่งบุคคลจะแสดงความคิดเห็นด้วยคำพูด การเขียน หรือพฤติกรรมก็ได้

นอกจากนี้ วิรัตน์ ชันพันธ์ (2544 : 13-15) ยังได้กล่าวถึงการเกิดขึ้นของความคิดเห็นของบุคคลว่า เกิดจาก 1) ประสบการณ์ บุคคลจะมีความคิดเห็นที่ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่มีต่อสิ่งนั้นๆ ในลักษณะใด หากบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่ดีก็จะทำให้มีความคิดเห็นที่ดี และบุคคลนั้นมีประสบการณ์ที่ไม่ดี ก็จะมีความคิดเห็นที่ไม่ดีเช่นกัน 2) การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ความคิดเห็นของคนบางคนอาจเกิดจากความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนอื่น โดยได้รับข้อมูลเรื่องราวต่างๆ จากผู้ที่สัมพันธ์ด้วยแล้วถ่ายทอดความคิดเห็นนั้นมาเป็นของตน 3) การเลียนแบบพฤติกรรมบางอย่างจาก พ่อแม่ บุคคลใกล้ชิด หัวหน้างาน หรือแม้กระทั่งสื่อต่างๆ ผู้เลียนแบบก็จะรับเอาข้อมูลไว้ในจิตใจและมีความคิดเห็นเหมือนตัวแบบ และ 4) องค์กรประกอบทางสถาบันสังคม เช่น โรงเรียน วัด ที่ทำงาน โดยที่บุคคลจะค่อยๆ รับรู้จากชีวิตประจำวันและสั่งสมจนเป็นความคิดเห็นและมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

โดยสรุปแล้วความคิดเห็นอาจเกิดจากมูลเหตุ 2 ประการ คือ 1) ประสบการณ์ (Experiences) ที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หรือหมู่คณะเรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ความคิดเห็น คู่ขนาน อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยินได้ฟังได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือ โดยไม่เห็นจากของจริง ถือว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม และ 2) ระบบค่านิยมและการตัดสินใจ ค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยมและการตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน แต่ละคนจึงมีความคิดเห็นต่อสิ่งเกี่ยวข้องแตกต่างกัน

ดังนั้น ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยที่เลือกเข้าศึกษาต่อ ความเชื่อถือในมหาวิทยาลัยทั้งทางด้านชื่อเสียง อาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจะยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการนำความรู้ความสามารถไปใช้เพื่อประโยชน์และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

2.3 การผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)

โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) เป็นโครงการผลิตครูแนวใหม่ ตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างครูที่มีความรู้ลึกซึ้งทางวิชาการ มีความเชี่ยวชาญในทางปฏิบัติ มีจิตวิญญาณความเป็นครู และสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้เต็มตามศักยภาพ โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โครงการนี้เป็นหนึ่งในหลายโครงการตามแผนปฏิรูประบบการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สาระสำคัญของโครงการ สรุปได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2548 : 1-25)

2.3.1 สาระสำคัญของโครงการ

1) หลักการ

- 1.1) ชูใจนักเรียนที่ดี เก่ง และมีความต้องการเป็นครูให้เข้าเรียน โดยจัดให้มีระบบการให้ทุนการศึกษาระหว่างเรียนและประกันการมีงานทำ
- 1.2) สร้างระบบการคัดเลือกคนดีคนเก่งเข้าเรียน
- 1.3) สร้างหลักสูตรการผลิตครูให้สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการได้อย่างลึกซึ้ง สร้างการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และฝึกฝนทักษะในวิชาชีพครูอย่างเข้มข้น
- 1.4) จัดทำระบบการพัฒนาจิตสำนึกความเป็นครูอย่างต่อเนื่อง
- 1.5) ประสานงานกับหน่วยงานผู้ใช้ครูให้เข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตครูและร่วมมือกันพัฒนาโรงเรียนร่วมพัฒนาวิชาชีพครู
- 1.6) ร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งผู้ใช้ครูและสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการกำหนดมาตรฐานการผลิตครูและการประเมินผลนักศึกษาเพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

2) วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1) เพื่อผลิตครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ
- 2.2) เพื่อผลิตครูมืออาชีพที่มีความรู้ทางวิชาการ เชี่ยวชาญทางวิชาชีพ และมีอุดมการณ์ในวิชาชีพครู ด้วยหลักสูตรและกระบวนการที่เน้นการปฏิบัติและการฝึกฝนที่เข้มข้น

3) เป้าหมายของโครงการ

3.1) เป้าหมายเชิงปริมาณ

คณะรัฐมนตรี ในการประชุมเมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2547 มีมติให้กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินโครงการในลักษณะนำร่อง โดยรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2547 เพียง 1 รุ่น จำนวน 2,500 คน จากนั้น ให้ประเมินผลการดำเนินงานโครงการฯ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาก่อนที่จะมีการขยายผลการดำเนินงานต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่ทางออนไลน์และต้องแจ้งอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับ การรายงานตัว และการทำสัญญารับทุน จำแนกตามสาขาวิชา (หน่วย : คน)

ลำดับที่	สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา ปี 2547				
		แผน	รายงานตัว	ร้อยละ	ทำสัญญา รายงานตัว	ร้อยละ
1	คณิตศาสตร์	500	451	90.20	437	87.40
2	วิทยาศาสตร์	500	345	69.00	332	66.40
3	ภาษาต่างประเทศ	600	518	86.33	500	83.33
4	ภาษาไทย	200	192	96.00	191	95.50
5	สังคมศึกษา	200	190	190.00	189	94.50
6	นาฏศิลป์/ดุริยางคศิลป์	100	81	81.00	81	81.00
7	การศึกษาระดับมัธยม	200	208	104.00	204	102.00
8	การศึกษาระดับพิเศษ	200	209	104.50	205	102.50
	รวม	2,500	2,194	87.76	2,139	85.56

- หมายเหตุ 1. ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน
2. นาฏศิลป์/ดุริยางคศิลป์ ได้แก่ นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และศิลปศึกษา

3.2) เป้าหมายเชิงคุณภาพ

ได้ครูที่มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการและวิชาชีพ มีความเป็นกัลยาณมิตร และรักศรัทธาในวิชาชีพครู

4) การจัดการเรียนสอน

4.1) นักศึกษาต้องศึกษาวิชาการต่างๆ ให้ครบตามหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 160 หน่วยกิต โดยกำหนดให้มีการศึกษาอย่างเข้มข้น รวมทั้งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และปฏิบัติการในสถานศึกษาที่สหกรณ์และบุคลากรทางการศึกษารับรองอีก 1 ปี รวม 5 ปี จบแล้ว จะได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

4.2) นักศึกษาต้องอยู่หอพักของสถาบันผลิตครู และปฏิบัติตามตามกฎระเบียบของสถาบันผลิตครู โดยเน้นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

5) การบริหารโครงการ แบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้

5.1) คณะกรรมการบริหาร โครงการระดับนโยบาย ประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนหน่วยงานผู้ใช้ครู ผู้แทนสถาบันผลิตครู ผู้แทนสหกรณ์และบุคลากรทางการศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีหน้าที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการผลิต (กำหนดจำนวนและตำแหน่งสำหรับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะโดยวิธีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การผลิตครูตามโครงการ) การรับรองมาตรฐานการผลิต การประเมินผลนักศึกษาเพื่อออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู การบรรจุผู้จบการศึกษาเข้าปฏิบัติงานในสถานศึกษา และการติดตามและประเมินผลโครงการ

5.2) คณะกรรมการระดับสถาบันผลิตครู มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา และประสานงานกับคณะกรรมการบริหารโครงการ หน่วยงานผู้ใช้ครู และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6) เงื่อนไขและข้อผูกพัน

นักศึกษาที่ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการฯ จะได้รับทุนการศึกษาตลอดหลักสูตร โดยต้องทำสัญญารับทุน และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อผูกพันของโครงการ ดังนี้

6.1) บรรจุเข้าปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 1 เท่าของระยะเวลาที่ได้รับทุน

6.2) ในกรณีที่นักศึกษาผิดสัญญา จะต้องชดใช้ทุนเป็นจำนวน 2 เท่าของเงินทุนที่ได้รับ

7) ระยะเวลาดำเนินการ

รับนักศึกษาเข้าโครงการในปีการศึกษา 2547 และดำเนินการจัดการศึกษาต่อเนื่องจนนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551

8) งบประมาณ

8.1) งบประมาณการศึกษาสำหรับนักศึกษาในโครงการ เป็นเงิน 69,000 บาท/คน/ปี

8.2) งบดำเนินการของสถาบันผลิตครู เป็นเงิน 15,000 บาท/คน/ปี

9) หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สถาบันผลิตครู จำนวน 50 แห่ง

10) ตัวชี้วัดความสำเร็จ

10.1) จำนวนนักศึกษาที่จบตามเป้าหมายของโครงการ

10.2) ความรู้ความสามารถทางวิชาการอย่างลึกซึ้งของนักศึกษาที่จบการศึกษาตาม

โครงการ

10.3) ทักษะความชำนาญการทางวิชาชีพ และความเชี่ยวชาญในทางปฏิบัติของนักศึกษาที่จบการศึกษาตามโครงการ

10.4) คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในวิชาชีพครูของผู้จบการศึกษา

10.5) เจตคติต่อวิชาชีพครูของผู้จบการศึกษาตามโครงการ

10.6) ระยะเวลาของการศึกษา

10.7) ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของโครงการ

10.8) โรงเรียนคุณภาพ

10.9) นักเรียนคุณภาพ

11) ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 11.1) สนองตอบนโยบายการปฏิรูปการศึกษา ปีฉลุยปฏิรูปข้อ 2 : การปฏิรูปการเรียนรู้ และข้อ 4 : การปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษา
- 11.2) ครูมีคุณภาพ เป็นต้นแบบที่ดี มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู
- 11.3) การจัดการศึกษามีคุณภาพ สามารถสร้างนักเรียนคุณภาพได้
- 11.4) สังคมมีคุณภาพ เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

2.3.2 การได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

หลักสูตรที่ใช้จัดการเรียนการสอนแก่ผู้รับทุน โครงการเป็นหลักสูตรแนวใหม่ ที่มีระยะเวลาการเรียนการสอน 5 ปี เพื่อให้มีความเข้มข้นทางวิชาการ และมีประสบการณ์ในการสอน เนื่องจากพบ.การศึกษาแห่งชาติ ระบุว่า ครูที่สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ดังนั้น เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร 5 ปี ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สกอ.และสถาบันฝ่ายผลิตจะดำเนินงาน ดังนี้

- 1) สกอ. จะประสานงานกับคุรุสภา เพื่อให้มีการรับรองมาตรฐานการผลิตของแต่ละสถาบันการศึกษา และการประเมินสัมฤทธิผลนักศึกษาที่จบตามเกณฑ์การประเมินของคุรุสภา
- 2) สถาบันผลิตครูประสานงานกับคุรุสภา เพื่อให้คุรุสภารับรองมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตร มาตรฐานการผลิตของสถาบัน และวิทยฐานะของผู้จบการศึกษา ก่อนที่นักศึกษาจะจบการศึกษา เมื่อได้รับรองมาตรฐานแล้ว ต้องแจ้งให้ สกอ. ทราบ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตติพร ลิณฐฎา (2547 : 110) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษาโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์ คือ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เจตคติต่อวิชาชีพครู เจตคติต่อมหาวิทยาลัย และลักษณะมุ่งอนาคต โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา ส่วนอิทธิพลจากผู้ปกครอง และอิทธิพลจากเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางลบกับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ตัวแปรที่ดีที่สุดที่มีอำนาจในการทำนายการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู รองลงมาคือ อิทธิพลจากผู้ปกครอง และลักษณะมุ่งอนาคต ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวสามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษา ได้ร้อยละ 23.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ไพฑูรย์ พิมพ์ (2550 : 77-79) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 276 คน ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คือ ลักษณะของหลักสูตร ความคาดหวังของนักศึกษา ชื่อเสียงของหลักสูตร คุณสมบัติของคณาจารย์ ผลสัมฤทธิ์ ค่าใช้จ่าย และการจูงใจจากบุคคล และองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต คือ เจตคติต่อวิชาชีพครู ลักษณะของหลักสูตร ชื่อเสียงของหลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ โดยองค์ประกอบเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 44.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผการัตน์ มีหาร (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาสายครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า เพศ ภูมิลำเนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มเพื่อน สาขาวิชาที่เปิดสอน อาชีพบิดามารดา รายได้บิดามารดา การศึกษาบิดามารดา มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู ส่วนเป้าประสงค์และความเชื่อไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู

อุเทน ปัญญ (2540 : 79) ได้ศึกษาการเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ และทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 จากนักศึกษา จำนวน 388 คน ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะศึกษาศาสตร์ตรงกันมาก คือ สนใจในการศึกษา และมีเป้าหมายในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ และนักศึกษามีความคาดหวังว่าหลังจากจบการศึกษาไปแล้วจะมีอาชีพหรือหน้าที่การงานที่มีเกียรติและเป็นที่ยอมรับของสังคม

สังวาลย์คำ สิงห์เพชรชัยปัญญา (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการประกอบอาชีพครู และพฤติกรรมการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูของนักศึกษาในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยกลุ่มตัวอย่างมี 340 คน โดยผลการวิจัยพบว่า ความตั้งใจประกอบวิชาชีพครู เจตคติต่ออาชีพครู และปัจจัยสนับสนุนในการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูได้ร้อยละ 23.60

ประภาภรณ์ แก้วเหล็ก (2544 : 60-62) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น อันดับแรกคือความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ รองลงมาคือชื่อเสียงเกียรติยศ

เสาวภา ธรรมบุตร (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครู : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาครูในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 300 คน และเก็บรวบรวมสำหรับการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ภูมิฐานะ รายได้ของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา โอกาสทางการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพครู

พรพรรณ อุทัยวี (2544 : 123-125) ได้ทำการศึกษาตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมใฝ่รู้ในนักศึกษาครู ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสถานการณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู คือ การสนับสนุนทางสังคม (ถ้าได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) การส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา (ถ้าได้รับการส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (ถ้ามีการเข้าร่วมกิจกรรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) ปัจจัยทางจิตลักษณะตามสถานการณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู คือ ความเชื่ออำนาจในตน (ถ้ามีความเชื่ออำนาจในตนสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) และปัจจัยทางจิตลักษณะเดิม ที่มีผลต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครู คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ถ้ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ถ้ามีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) การปฏิบัติทางพุทธศาสนา (ถ้ามีการปฏิบัติทางพุทธศาสนาสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) และการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม (ถ้ามีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูง จะมีพฤติกรรมใฝ่รู้สูง) นอกจากนี้ยังพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การสนับสนุนทางสังคม และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา เป็นตัวแปรทำนายพฤติกรรมใฝ่รู้ของนักศึกษาครูที่สำคัญ

ดวงเนตร พุดสุข (2542 : 59-61) ได้ทำการศึกษามูลเหตุในการไม่เลือกประกอบอาชีพครู เกษตรของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการศึกษาพบว่า มูลเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาสาขาเกษตรศึกษาไม่เลือกประกอบอาชีพครูเกษตร มีจำนวน 7 มูลเหตุ คือ เป็นอาชีพที่ต้องใช้ความอดทน เสียสละและรับผิดชอบสูง การเปิดรับสมัครเพื่อสอบบรรจุเป็นครูมีความไม่แน่นอน (บางปีไม่มีการเปิดรับสมัคร) ผู้เรียนสำเร็จทางวิชาชีพครูมีมากแต่ตำแหน่งบรรจุมีน้อย ไม่มีเส้นสายในการสอบบรรจุเป็นครู ประเมินตัวเองแล้วไม่มีความหวังว่าจะสอบได้ ต้องประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่า และอยากศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-125) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ คือ อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ลักษณะของหลักสูตร พฤติกรรมของอาจารย์ ความคาดหวังของนักศึกษา และเหตุผลส่วนตัวของนักศึกษา และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับ

เหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อ คือ อายุ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ลักษณะของหลักสูตร พฤติกรรมของอาจารย์ และความคาดหวังของนักศึกษา

อมรรัตน์ ห่อพวาม (2550 : 91) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า ตัวพยากรณ์ทั้ง 7 ตัว ประกอบด้วย ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ 3 ตัว ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากคนรอบด้าน การได้รับแบบอย่างความรับผิดชอบ และบรรยากาศในโรงเรียน ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม 3 ตัว ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน และสุขภาพจิต และตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะสถานการณ์ 1 ตัว คือ เจตคติต่อความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความรับผิดชอบของข้าราชการครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .832 ตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้ร่วมกันพยากรณ์ความรับผิดชอบของข้าราชการครู ได้ร้อยละ 69.2 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 6.935 โดยที่สุขภาพจิตพยากรณ์ได้มากที่สุด นอกจากนี้ยังพบอีกว่าตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของความรับผิดชอบของข้าราชการครู มีทั้งหมด 3 ตัว เรียงลำดับตามความสำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สุขภาพจิต และเจตคติต่อความรับผิดชอบ ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้ร่วมกันพยากรณ์ความรับผิดชอบของข้าราชการครู ได้ร้อยละ 68.6 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ 6.961

ประพิน รินไธสง (2542 : 27-28) ได้ศึกษาสภาพปัญหาที่มีผลต่อสุขภาพจิตของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า งานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และความรับผิดชอบของครู มีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิตของครู

กิตติ ต้นวีระ (2545 : 63-65) ได้ศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านความมุ่งหมายทางการศึกษา ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ ความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และความต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น 2) ด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ ความต้องการความรู้และประสบการณ์ และความต้องการส่งเสริมความมั่นใจในวิชาการเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ 3) ด้านหลักสูตรหรือสาขาวิชา ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการ และสาขาวิชาที่เปิดสอนสอดคล้องกับลักษณะของงานประจำที่ทำ 4) ด้านบทบาทของสถาบัน ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ สถาบันมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป และสถาบันมีมาตรฐานและความพร้อมในการจัดการศึกษา และ 5) ด้านอื่นๆ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ เคยเป็นศิษย์เก่าของสถาบันแห่งนี้มาก่อน และบิดา/มารดา/ผู้ปกครองต้องการให้เข้ามาศึกษาต่อ

ดลฤดี สุวรรณศิริ (2550 : 157-174) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ทั่วประเทศ พบว่า 1) นักเรียนหญิงมีการตัดสินใจศึกษาต่อมากกว่านักเรียนชาย 2) นักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีและประกอบอาชีพเป็นเอกสารหรืองานอิสระหรืองานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักเรียนเห็นประโยชน์หรือประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ตรงกับใจจึงไม่เรียนต่อ ซึ่งทั้งห้าข้อนี้ให้คะแนนโดยผู้ตอบและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพรับราชการและนักธุรกิจ จะมีการตัดสินใจศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีระดับการศึกษาต่ำและประกอบอาชีพอื่น 3) ตัวแปรในด้านทัศนคติของนักเรียนต่อการศึกษามีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ได้แก่ ทัศนคติต่อคุณค่าของการศึกษา ทัศนคติต่อความมั่นคงและก้าวหน้า ทัศนคติต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนต่อการตัดสินใจ ทัศนคติต่อเกียรติยศชื่อเสียง ทัศนคติต่อเศรษฐกิจและสังคม และ 4) ตัวแปรในด้านความรู้ศักยภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ได้แก่ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่อมั่นในตนเอง

ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและ โรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างคือบิดานักเรียนโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจำนวน 868 คน และบิดานักเรียนโรงเรียนสาธิต 456 คน รวมตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 1,324 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจและสังคมมีอิทธิพลต่อความมุ่งหวังในการศึกษาของบุตร และเมื่อพิจารณาตามสังกัดโรงเรียนแล้วพบว่าบิดาของนักเรียนทั้งสองสังกัดส่วนใหญ่จะมีความมุ่งหวังให้บุตรจบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าขึ้นไป และความมุ่งหวังรองลงมาคือ ให้จบอาชีวศึกษา พบว่า ส่วนมากบิดาของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมีความมุ่งหวังให้บุตรจบระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า

ธงศักดิ์ บุญชนาธรรม (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคาดหวังในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของนักเรียนชาย มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ ประชากรที่ศึกษา คือนักเรียนชายมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดา มีผลต่อความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียน โดยที่นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะคาดหวังในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวสามารถอธิบายถึงความแตกต่างของความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ส่วนปัจจัยด้านความคาดหวังทางการศึกษาของบิดามารดา ความคาดหวังในการศึกษาต่อของเพื่อนสนิท และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีผลต่อความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียน โดยมีข้อยกเว้นในกรณีของนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน จะมีความคาดหวังในสาขาวิชาที่ศึกษาต่อ และความคาดหวังในการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน นอกจากนี้พบว่านักเรียนไม่ได้คาดหวังในการศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษา จะมีความคาดหวังในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นส่วนมาก

เพ็ญศรี สุขไชยะ (2547 : 95-96) ได้ศึกษาวิธุงใจและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา คือ (1) ด้านหลักสูตร ประกอบด้วย ความทันสมัย ครอบคลุม และหลากหลาย (2) ด้านผู้สอน ประกอบด้วย คุณวุฒิของผู้สอนจบการศึกษาระดับเอกสารนเป็นเอกสารที่สวจนไวสำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่ใช้ประโยชน์

รายงานการวิจัยเงินงบประมาณ ปี 2551

ปริญญาเอก ตรงตามสาขาวิชาที่สอน และมีตำแหน่งทางวิชาการ (3) ด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ความต้องการพัฒนาตนเอง ต้องการได้รับปริญญา ต้องการปรับวุฒิ และต้องการทำวิจัยเป็น (4) ด้านค่าใช้จ่าย คือ ค่าใช้จ่ายไม่สูงเมื่อเทียบกับการศึกษาในสถาบันการศึกษาอื่น (5) ด้านมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ชื่อเสียงและการยอมรับมหาวิทยาลัย การเป็นสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นที่ตั้งมานาน บรรยากาศดี มีความปลอดภัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการศึกษาพร้อม และ (6) ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นเมื่อสำเร็จการศึกษา

Perrone (1965 : 254 – 257) ได้ทำการวิจัยเรื่องค่านิยมและปัจจัยที่นักเรียนใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ และเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นชั้นเกรด 7 และ 8 และบิดามารดาของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า บิดามารดามีอิทธิพลในการเลือกศึกษาต่อและเลือกประกอบอาชีพของนักเรียน และยังพบว่า บิดามารดาของนักเรียนมองความสำคัญของการศึกษาและอาชีพ โดยคำนึงถึงรายได้ ความมั่นคงของงานในอนาคต และความเป็นอิสระในงานที่ทำ

Blissent (1978 : 2212) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเลือกโครงการการศึกษาเกี่ยวกับอาชีพและอาชีพที่จะทำของนักเรียนเกรด 12 ของโรงเรียนในรัฐมิสซิสซิปปี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองเป็นผู้มีอิทธิพลมากที่สุดในการตัดสินใจของนักเรียนเกี่ยวกับการวางแผนการศึกษาและอาชีพ แต่เหตุผลในการศึกษาต่อและการตัดสินใจของแต่ละบุคคลอาจจะเหมือนกันหรือต่างกันได้ เหตุผลและการตัดสินใจอาจจะแตกต่างกันไป เป็นต้นว่า อยากมีรายได้สูง อยากมีเกียรติต้องการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ต้องการความยกย่องจากสังคม หรือบางคนเลือกตามความต้องการของบิดามารดา และญาติพี่น้อง ตลอดจนเพื่อนฝูง และบุคคลที่รู้จัก บางคนเลือกตามความจำเป็น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ คณะผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยายประเภท การสำรวจ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

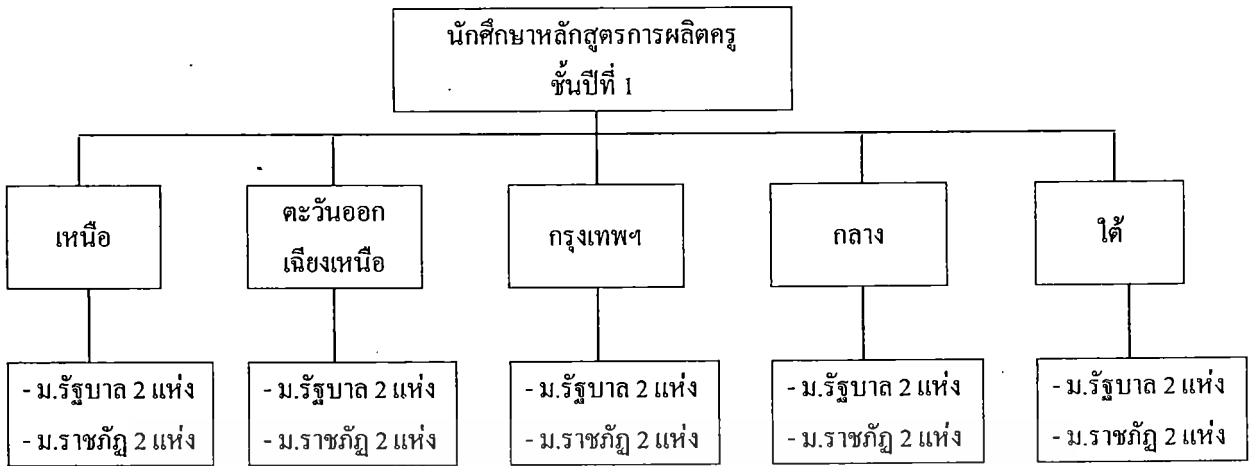
3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2,000 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Yamane (พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2549 : 71) ที่ระดับความมั่นใจ 95% และความคลาดเคลื่อน 4% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 476 คน แต่ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยปรับเพิ่มเป็น จำนวน 600 คน แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling) โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- (1) แบ่งประชากรออกเป็น 5 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร
 - (2) ในแต่ละภูมิภาคแบ่งมหาวิทยาลัยออกเป็น 2 กลุ่ม คือ มหาวิทยาลัยของรัฐเดิม และ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 - (3) แต่ละกลุ่มมหาวิทยาลัยจับสลากเลือกมากลุ่มละ 2 แห่ง รวมเป็น 20 แห่ง
 - (4) แต่ละมหาวิทยาลัยจับสลากเลือกมหาวิทยาลัยละ 30 คน
- รายละเอียดขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในแผนภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้มีลักษณะของเครื่องมือ วิธีการสร้าง และหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

(1) แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา คือ เพศ กลุ่มมหาวิทยาลัย วิชาเอก ผู้ประกอบการหลัก ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ประกอบการหลัก อาชีพหลักของผู้ประกอบการหลัก รายได้ของผู้ประกอบการหลัก และการรับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุน

(2) แบบวัดสุขภาพจิตที่ดี ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับปริมาณความวิตกกังวล อารมณ์แปรปรวน ขาดสมาธิ เคร่งเครียด เป็นต้น ผู้วิจัยปรับปรุงแบบวัดของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 265-266) นำมาใช้จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน แบบวัดนี้มีเฉพาะข้อความทางลบ ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ จึงให้คะแนน “จริงที่สุด” 1 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 6 คะแนน พิสัยคะแนน ทั้งหมดอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน

(3) แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความมุ่งมั่นหรือปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ และมีความเพียรพยายามเพื่อกระทำให้บรรลุโดยไม่ทอดย้อต่ออุปสรรคหรือสิ่งกีดขวาง พยายามฝ่าฟันให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยนำแบบวัดของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 267-268) มาใช้จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน พิสัยคะแนนทั้งหมดอยู่ระหว่าง 15-90 คะแนน

(4) แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความเชื่อว่าจะผลดีหรือผลเสียที่เกิดกับตนนั้น เป็นเพราะการกระทำของตนเองเป็นส่วนใหญ่ ตรงข้ามกับความเชื่อเรื่องโชคเคราะห์ ความบังเอิญ หรือเกิดจากการกระทำของผู้อื่นมากกว่าที่จะเป็นผลมาจากการกระทำของตนเอง เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยนำแบบวัดของ ฐานันดร เปียศิริ (2545 : 263-264) มาใช้ จำนวน 15 ข้อ มีทั้งข้อความที่เป็นทางบวกและทางลบ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน พิสัยคะแนนทั้งหมดอยู่ระหว่าง 15-90 คะแนน

(5) แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ประกอบด้วยประโยคบอกเล่าเกี่ยวกับความสามารถ คาดการณ์ไกล การเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และการอดได้รอได้ของนักศึกษา ทั้งที่เกี่ยวกับการเรียน และการทำงาน ผู้วิจัยปรับปรุงแบบวัดของ จูติพร ลิณีฐญา (2547 : 167) มาใช้จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนในทิศทางกลับกัน พิสัยคะแนนทั้งหมดจึงอยู่ระหว่าง 15-90 คะแนน

(6) แบบวัดอิทธิพลจากผู้ปกครอง วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้การยอมรับและเห็นความสำคัญของผู้ปกครอง ที่จะเป็นแรงเสริมกระตุ้นนักศึกษาในการตัดสินใจกระทำกรต่างๆ ผู้วิจัยปรับปรุงแบบวัดของ จูติพร ลิณีฐญา (2547 : 168) มาใช้จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน พิสัยคะแนนทั้งหมดจึงอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน

(7) แบบวัดอิทธิพลจากเพื่อน วัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้การยอมรับและเห็นความสำคัญ ของเพื่อน ที่จะเป็นแรงเสริมกระตุ้นนักศึกษาในการตัดสินใจกระทำกรต่างๆ ผู้วิจัยปรับปรุงแบบวัดของ จูติพร ลิณีฐญา (2547 : 169) มาใช้จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน พิสัยคะแนนทั้งหมดจึงอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน

(8) แบบวัดเจตคติต่ออาชีพครู วัดความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาเกี่ยวกับการเห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของอาชีพครู เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 19 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน พิสัยคะแนนทั้งหมดจึงอยู่ระหว่าง 19-114 คะแนน

(9) แบบวัดความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย วัดความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยที่เลือกเข้าศึกษาต่อ ความเชื่อถือในมหาวิทยาลัยทั้งทางด้านชื่อเสียง อาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งจะยอมรับเป้าหมายและค่านิยมของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการนำความรู้ความสามารถไปใช้เพื่อประโยชน์และชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยปรับปรุงแบบวัดของ จูติพร ลิขิตฐา (2547 : 169) มาใช้จำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน พิสัยคะแนนทั้งหมดจึงอยู่ระหว่าง 15-90 คะแนน

(10) แบบวัดความตั้งใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู วัดความมุ่งมั่นตั้งใจที่แสดงถึงความต้องการที่จะเข้าศึกษาหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 9 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

เกณฑ์การให้คะแนน ในแต่ละข้อมีคะแนน 6 อันดับ โดยข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงตามลำดับจนถึง “ไม่จริงเลย” ให้ 1 คะแนน ข้อความทางลบให้คะแนนกลับกัน พิสัยคะแนนทั้งหมดจึงอยู่ระหว่าง 9-54 คะแนน

3.2.2 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

(1) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดประเด็นข้อคำถาม จากนั้นก็ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถามตามตัวแปรที่ศึกษา ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

(2) การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้ตรวจสอบหัวข้อตามนิยามปฏิบัติการในแต่ละตัวแปร ให้ครอบคลุมถึงสิ่งที่ต้องการศึกษา แล้วสร้างประโยคข้อความ

(3) ผู้วิจัยได้นำแบบวัดที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน จากนั้นวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

(3.1) การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) โดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้วยสถิติ t-test แล้วคัดเลือกข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงๆ ไว้ใช้

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	\bar{X}_H	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนข้อนั้นในกลุ่มต่ำ
	n_H, n_L	แทน	จำนวนผู้ตอบกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน)

(3.2) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

ผลวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ รายละเอียดโดยสรุปแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงลักษณะและผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

ตอนที่	คุณภาพของเครื่องมือ	
	ค่าอำนาจจำแนก (t-test)	ค่าความเชื่อมั่น (α)
1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป	-	-
2. แบบวัดสุขภาพจิตที่ดี	2.26-7.59	.84
3. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	2.47-5.01	.80
4. แบบวัดความเชื่ออำนาจในตน	2.03-7.77	.89
5. แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน	2.04-7.26	.81
6. แบบวัดอิทธิพลจากผู้ปกครอง	2.10-4.20	.74
7. แบบวัดอิทธิพลจากเพื่อน	2.15-4.34	.80
8. แบบวัดเจตคติต่ออาชีพครู	3.30-8.61	.88
9. แบบวัดความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย	2.16-7.59	.84
10.แบบวัดความตั้งใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู	2.17-7.16	.83

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 โดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เฉพาะมหาวิทยาลัยที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วส่งแบบสอบถามและแนบซองระบุชื่อที่อยู่ของคณะผู้วิจัยพร้อมติดแสตมป์ไปด้วย โดยระยะแรกคณะผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาไม่มากนัก ในระยะต่อมากคณะผู้วิจัยจึงใช้วิธีการติดต่อทางโทรศัพท์เพื่อขอความอนุเคราะห์อีกครั้ง จนได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 489 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.50 ของกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

- (1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (2) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ด้วยวิธีการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้
 - (2.1) สร้างเมตริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่ (Correlation matrix)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ต่อสาธารณะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2.2) การสกัดปัจจัย (Factor extraction) โดยใช้วิธีองค์ประกอบหลัก (Principal component method)

(2.3) การหมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) โดยใช้วิธีการหมุนแบบมุมฉาก (Orthogonal rotation) และใช้ตัวเลือกการหมุนด้วยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax)

(2.4) คำนวณค่าคะแนนปัจจัย (Factor scores) ใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอย (Regression)

(2.5) นำผลการวิเคราะห์ปัจจัยไปแปลผลและกำหนดชื่อให้กับกลุ่มตัวแปรใหม่

(3) การวิเคราะห์ระดับองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (ในข้อ 2) โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์ของค่าเฉลี่ยและการแปลความหมาย ดังนี้

เกณฑ์ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
5.50-6.00	มากที่สุด
4.50-5.49	มาก
3.50-4.49	ค่อนข้างมาก
2.50-3.49	ค่อนข้างน้อย
1.50-2.49	น้อย
1.00-1.49	น้อยที่สุด

(4) การวิเคราะห์หาค่าองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson-Product moment correlation)

(4) การวิเคราะห์หาค่าองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยทำการศึกษากับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 และมีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา
- 4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู
- 4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
1. เพศ			
- ชาย	118	24.13	2
- หญิง	371	75.87	1
รวม	489	100	-
2. กลุ่มมหาวิทยาลัย			
- กลุ่มมหาวิทยาลัยรัฐเดิม	250	51.12	1
- กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ	239	48.88	2
รวม	489	100	-
3. วิชาเอก			
- วิทยาศาสตร์	230	47.03	2
- ไม่ใช่วิทยาศาสตร์	259	52.97	1
รวม	489	100	-
4. ผู้อุปการะหลัก			
- บิดา	295	60.33	1
- มารดา	153	31.29	2
- อื่นๆ (เช่น ทั้งบิดาและมารดา ญาติพี่น้อง ฯลฯ)	41	8.38	3
รวม	489	100	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักศึกษาเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ถือว่าผิดกฎหมายและต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
5. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะหลัก			
- ประถมศึกษา หรือเทียบเท่า	234	47.85	1
- มัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า	109	22.29	2
- อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	26	5.32	4
- ปริญญาตรีขึ้นไป	104	21.27	3
- อื่นๆ (เช่น ไม่ได้เรียน ไม่ทราบ)	16	3.27	5
รวม	489	100	-
6. อาชีพหลักของผู้อุปการะหลัก			
- เกษตรกร (ทำนา ทำไร่ ทำสวน)	184	37.63	1
- ค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว	94	19.22	2
- พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานบริษัทเอกชน	25	5.11	6
- รับจ้างทั่วไป	77	15.75	3
- ครู อาจารย์ (ภาครัฐ หรือเอกชน)	66	13.50	4
- รับราชการอื่นๆ	32	6.54	5
- อื่นๆ	11	2.25	7
รวม	489	100	-
7. รายได้ของผู้อุปการะหลัก			
- ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน	255	52.15	1
- 10,000 - 20,000 บาท/เดือน	102	20.86	2
- 20,001 - 30,000 บาท/เดือน	82	16.77	3
- สูงกว่า 30,000 บาท/เดือน	50	10.23	4
รวม	489	100	-
9. การรับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุน			
- ทุนภายในมหาวิทยาลัย	21	4.29	4
- กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	214	43.76	1
- ทุนโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี	51	10.43	3
- ไม่ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุน	185	37.83	2
- แหล่งทุนอื่นๆ (เช่น หน่วยงานภายนอก องค์กรอิสระ)	18	3.68	5
รวม	489	100	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง จำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 75.87 และเป็นเพศชาย จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 24.13

นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาจากกลุ่มมหาวิทยาลัยรัฐเดิม จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 51.12 และเป็นนักศึกษาจากกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 48.88

นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู ที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาไม่ใช่วิชาเอกด้านวิทยาศาสตร์ จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 52.97 และเป็นนักศึกษาวិชาเอกด้านวิทยาศาสตร์ จำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 47.03

นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบิดาเป็นผู้ประกอบการหลัก จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 60.33 รองลงมาบิดาเป็นผู้ประกอบการหลัก จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 31.29 และมีบุคคลอื่นๆ เป็นผู้ประกอบการหลัก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 8.38 ตามลำดับ

นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ปกครองหลักมีการศึกษาสูงสุดระดับประถมศึกษา หรือเทียบเท่า จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 47.85 รองลงมาผู้ปกครองหลักมีการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 22.29 และน้อยที่สุดผู้ปกครองหลักมีการศึกษาสูงสุดระดับอนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 5.32

นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ปกครองหลักประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 37.63 รองลงมาผู้ปกครองหลักประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 19.22 และน้อยที่สุดผู้ปกครองหลักประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 5.11

นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ผู้ปกครองหลักมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท/เดือน จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 52.15 รองลงมาผู้ปกครองหลักมีรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท/เดือน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 20.86 และน้อยที่สุดผู้ปกครองหลักมีรายได้สูงกว่า 30,000 บาท/เดือน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 10.23 และ

นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 43.76 รองลงมาไม่ได้รับการสนับสนุนสนับสนุนจากแหล่งทุน จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 37.83 และน้อยที่สุดได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนอื่นๆ (เช่น หน่วยงานภายนอก องค์กรอิสระ) จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 3.68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	\bar{X}	S.D.
- อายุ	489	20.80	1.53
- พื้นความรู้เดิม (เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี)	485	2.91	0.55
- จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน	489	2.67	1.50

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู ที่ตอบแบบสอบถามมีอายุเฉลี่ยประมาณ 21 ปี พื้นความรู้เดิม (เกรดเฉลี่ยสะสมเดิมก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี) เท่ากับ 2.91 และมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน ประมาณ 3 คน

4.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู

การวิเคราะห์เพื่อหาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู คณะผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 489 โดยเลือกสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal component method) ใช้การหมุนแกนแบบมุมฉาก (Orthogonal rotation) ด้วยชนิดวาริแมกซ์ (Varimax) เพื่อให้ได้องค์ประกอบที่เป็นอิสระต่อกัน โดยตั้งเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบไว้ 3 ข้อ ดังนี้

1. องค์ประกอบต้องมีค่าไอเกน (Eigen value) ตั้งแต่ 1.00 ขึ้นไป
2. ตัวแปรแต่ละตัวในองค์ประกอบนั้นๆ ต้องมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) คิดตามค่าสัมบูรณ์ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป
3. มีตัวแปรในองค์ประกอบตั้งแต่ 5 ตัวแปร ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษาพบว่าประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก จำนวน 7 องค์ประกอบ ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 1 ด้านเจตคติต่ออาชีพครู

ข้อความ	น้ำหนัก	ลำดับที่
1. ข้าพเจ้าไม่ชอบเปิดเผยว่าตนเองประกอบอาชีพครู	.815	1
2. อาชีพครูมีเกียรติควรแก่การยกย่อง	.811	2
3. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขที่จะได้ให้ความรู้แก่ผู้อื่น	.743	3
4. อาชีพครูเป็นอาชีพที่ไม่ต้องรับผิดชอบมาก	.715	4
5. อาชีพครูเป็นอาชีพที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ	.715	5
6. ถึงแม้ครูจะมีรายได้น้อย ครูก็เป็นที่ยอมรับของสังคม	.689	6
7. อาชีพครูเป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีความก้าวหน้า	.682	7
8. งานสอนเป็นงานน่าเบื่อ ซ้ำซาก จำเจ	.671	8
9. ข้าพเจ้ามักปล่อยปัญหาในการเรียนที่เกิดขึ้นให้คลี่คลายไปเองโดยไม่หาทางแก้ไข	.600	9
10. หากข้าพเจ้าเห็นว่า การทำดีของข้าพเจ้าไม่ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า ข้าพเจ้าจะหยุดการกระทำดีนั้นทันที	.598	10
11. ข้าพเจ้าไม่รู้สิทธิภูมิใจเลยที่ในอนาคตจะได้เป็นครู	.596	11
12. ข้าพเจ้ายังไม่คิดถึงอนาคต เพราะเป็นสิ่งที่ยังไม่ถึง	.559	12
13. ข้าพเจ้ารู้สึกอายนที่ต้องบอกใครว่าเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยนี้	.527	13
14. ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสศึกษาต่อในระดับสูงเพื่อความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต	.521	14
ค่าไอเกน = 17.097 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 17.446		

จาดตารางที่ 4.3 พบว่า องค์ประกอบที่ 1 ด้านเจตคติต่ออาชีพครู ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 14 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.815 ถึง 0.521 มีค่าไอเกน เท่ากับ 17.097 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 17.446 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 14 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และองค์ประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 17.446 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7-องค์ประกอบ แล้ว องค์ประกอบที่ 1 ด้านเจตคติต่ออาชีพครู สำคัญเป็นอันดับ 1

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 2 ด้านความเชื่ออำนาจในตน

ข้อความ	น้ำหนัก	ลำดับที่
1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีคนใจร้ายกับข้าพเจ้า โดยที่ไม่มีเหตุผลเลย	.751	1
2. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเมื่อมีเด็กกรุ่นราวคราวเดียวกับข้าพเจ้าคิดจะทำร้ายข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีทางที่จะหยุดยั้งเขาได้น้อยมาก	.749	2
3. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่คุ้มค่าที่จะพยายามทำอะไรอย่างเต็มที่ เพราะสิ่งต่างๆ ไม่เคยให้ผลตามที่เรายพยายามเสมอ	.685	3
4. แทบจะเป็นไปไม่ได้ที่ข้าพเจ้าจะทำให้ผู้ปกครองเปลี่ยนใจในเรื่องใดๆ	.664	4
5. ข้าพเจ้าเชื่อว่าคนที่เก่งทางการเล่นกีฬา ส่วนใหญ่เป็นเพราะเกิดมาเก่งเอง	.661	5
6. ข้าพเจ้าเชื่อว่าปัญหาต่างๆ จะคลี่คลายได้เอง โดยที่ข้าพเจ้าไม่จำเป็นต้องยุ่งเกี่ยวกับมัน	.640	6
7. ข้าพเจ้ามักถูกกล่าวหาว่าทำผิด ทั้งๆ ที่ไม่ได้ทำ	.620	7
8. เป็นการยากที่จะชักจูงเพื่อนให้เชื่อตามข้าพเจ้า	.616	8
9. เมื่อมีคนไม่ชอบเรา เราไม่มีทางจะแก้ไขอะไรได้	.598	9
10. ตามปกติแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้ามีโอกาสที่จะเลือกอาหารรับประทาน ได้น้อยมากเมื่ออยู่บ้าน	.593	10
11. เมื่อข้าพเจ้าทำอะไรผิดพลาด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่สามารถที่จะทำให้สิ่งนั้น กลับถูกต้องได้	.534	11

ค่าไอเกน = 10.361 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 10.572

จาดตารางที่ 4.4 พบว่า องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเชื่ออำนาจในตน ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 11 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.751 ถึง 0.534 มีค่าไอเกน เท่ากับ 10.361 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 10.572 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 11 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 10.572 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเชื่ออำนาจในตน สำคัญเป็นอันดับ 2

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 3 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อความ	น้ำหนัก	ลำดับที่
1. เมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใดข้าพเจ้าจะพยายามจนกระทั่งสำเร็จ	.789	1
2. เมื่อทำงานใดๆ ข้าพเจ้าคิดว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญ	.783	2
3. เมื่อทำงานใดๆ ข้าพเจ้าจะทุ่มเทความพยายามเพื่อให้ผลงานที่ดีที่สุด	.764	3
4. ข้าพเจ้าคิดว่าการเตรียมตัวอย่างเต็มที่เพื่อที่จะทำงานสำคัญ เป็นสิ่ง จำเป็น	.699	4
5. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง	.664	5
6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าเมื่อได้ทำงานในหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด และ ประสบผลสำเร็จ	.650	6
7. ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับงานที่ยากและท้าทายความสามารถ	.622	7
8. ข้าพเจ้าเป็นบุคคลที่มุ่งมั่น ในการเรียนเพื่ออนาคตที่ดี	.586	8
9. ข้าพเจ้าจะทำงานมากกว่าที่ได้ตั้งใจเอาไว้	.557	9

ค่าไอเกน = 5.420 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 5.531

จากรายการที่ 4.5 พบว่า องค์ประกอบที่ 3 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 9 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.789 ถึง 0.557 มีค่าไอเกน เท่ากับ 5.420 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 5.531 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 9 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 5.531 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 3 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สำคัญเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 4 ด้านการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู

ข้อคำถาม	น้ำหนัก	ลำดับที่
1. ถ้าให้เรียงลำดับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ ข้าพเจ้าจะเลือกหลักสูตรนี้เป็นอันดับที่หนึ่ง	.854	1
2. ข้าพเจ้าต้องใช้ความพยายามมากจึงจะเข้าหลักสูตรนี้ได้	.777	2
3. ข้าพเจ้าพิจารณารอบคอบแล้ว จึงได้ศึกษาในหลักสูตรนี้	.776	3
4. ข้าพเจ้าเลือกศึกษาในหลักสูตรนี้ด้วยความสมัครใจ	.736	4
5. ถ้าปีนี้ข้าพเจ้าไม่สามารถเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้ปีหน้าข้าพเจ้าก็จะสอบเข้าหลักสูตรนี้อีก	.711	5
6. ข้าพเจ้าได้พยายามค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรนี้มาโดยตลอด	.696	6
7. ข้าพเจ้าเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้เพราะมั่นใจในความเหมาะสมของตนเอง	.602	7
8. แม้ว่าข้าพเจ้ามีโอกาสมีโอกาสประกอบอาชีพอื่นข้าพเจ้าก็ยังเลือกเป็นครู	.569	8

ค่าไอเคน = 3.906 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 3.986

จากรายการที่ 4.6 พบว่า องค์ประกอบที่ 4 ด้านการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 8 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.854 ถึง 0.569 มีค่าไอเคน เท่ากับ 3.906 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.986 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 8 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูได้ร้อยละ 3.986 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเคนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 4 ด้านการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู สำคัญเป็นอันดับ 4

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 5 ด้านความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย

ข้อความ	น้ำหนัก	ลำดับที่
1. คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป	.797	1
2. เมื่ออยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าจะพูดถึงมหาวิทยาลัยในทางที่ดีเท่านั้น	.745	2
3. มหาวิทยาลัยนี้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม	.691	3
4. ข้าพเจ้าให้ความเคารพแก่คณาจารย์ และรุ่นพี่	.661	4
5. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้	.574	5
6. มหาวิทยาลัยนี้เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างประโยชน์ให้แก่สังคม	.565	6

ค่าไอเกน = 3.241 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 3.307

จาดตารางที่ 4.7 พบว่า องค์ประกอบที่ 5 ด้านความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 6 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.797 ถึง 0.565 มีค่าไอเกนเท่ากับ 3.241 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.307 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 3.307 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบ แล้ว องค์ประกอบที่ 5 ด้านความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย สำคัญเป็นอันดับ 5

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 6 ด้านสุขภาพจิตที่ดี

ข้อความ	น้ำหนัก	ลำดับที่
1. ข้าพเจ้ามักมีเรื่องกลุ่มใจอยู่เสมอ	.827	1
2. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจ เมื่อต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง	.761	2
3. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองสนใจในสิ่งต่างๆ ไม่ได้นาน	.676	3
4. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองทำอะไรผิดเสมอ	.606	4
5. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าบังคับตนเองไม่ค่อยได้	.572	5
6. ถ้ามีใครมาขัดใจหรือยั่วเพียงเล็กน้อย ข้าพเจ้ามักจะโกรธง่าย	.524	6

ค่าไอเกน = 3.158 ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 3.223

จาดตารางที่ 4.8 พบว่า องค์ประกอบที่ 6 ด้านสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 6 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.827 ถึง 0.524 มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.158 ค่าร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง เบิกค่า และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีควาจำเป็นต้องใช้

ของความแปรปรวน เท่ากับ 3.223 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ใ้ร้อยละ 3.223 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 6 ด้านสุขภาพจิตที่ดี สำคัญเป็นอันดับ 6

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าน้ำหนัก และลำดับที่ ขององค์ประกอบที่ 7 ด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน

ชื่อคำถาม	น้ำหนัก	ลำดับที่
1. ข้าพเจ้าเชื่อและทำตามในคำแนะนำของเพื่อนเสมอ	.776	1
2. ข้าพเจ้าชอบขอคำแนะนำจากเพื่อนในทุกๆ เรื่อง	.737	2
3. ข้าพเจ้าชอบทำตามสิ่งที่เพื่อนทำอยู่เสมอ	.685	3
4. ข้าพเจ้าจะไม่มั่นใจถ้าต้องทำอะไร โดยไม่มีเพื่อน	.635	4
5. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก	.503	5

ค่าไอเกน = 2.344

ค่าร้อยละของความแปรปรวน = 2.392

จาดตารางที่ 4.9 พบว่า องค์ประกอบที่ 7 ด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 5 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.776 ถึง 0.503 มีค่าไอเกน เท่ากับ 2.344 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 2.392 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ใ้ร้อยละ 2.392 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 7 ด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน สำคัญเป็นอันดับ 7

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่องค์ประกอบแต่ละด้านในภาพรวม

องค์ประกอบ	\bar{X}	S.D.	ระดับการตัดสินใจ	ลำดับที่
1. ด้านเจตคติต่ออาชีพครู	4.45	0.99	ค่อนข้างมาก	3
2. ด้านความเชื่ออำนาจในตน	3.92	0.94	ค่อนข้างมาก	5
3. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4.61	0.71	มาก	2
4. ด้านการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู	4.36	.91	ค่อนข้างมาก	4
5. ด้านความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย	4.92	0.69	มาก	1
6. ด้านสุขภาพจิตที่ดี	3.84	0.89	ค่อนข้างมาก	6
7. ด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน	3.81	0.77	ค่อนข้างมาก	7

จาดตารางที่ 4.10 พบว่า องค์ประกอบแต่ละด้านในภาพรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่า มีจำนวน 2 องค์ประกอบ อยู่ในระดับมาก ที่เหลืออีกจำนวน 5 องค์ประกอบ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 องค์ประกอบด้านความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย

ลำดับที่ 2 องค์ประกอบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ลำดับที่ 3 องค์ประกอบด้านเจตคติต่ออาชีพครู

ลำดับที่ 4 องค์ประกอบด้านการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู

ลำดับที่ 5 องค์ประกอบด้านความเชื่ออำนาจในตน

ลำดับที่ 6 องค์ประกอบด้านสุขภาพจิตที่ดี

ลำดับที่ 7 องค์ประกอบด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน

4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู

การหาองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์หรือตัวแปรทำนาย) ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู จะใช้วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ที่ได้จากข้อ 4.2 กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู จากนั้นจะนำเฉพาะองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ (อย่างมีนัยสำคัญ) กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู มาทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression) ต่อไป

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของต่างๆ ดังนี้

R แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

R² แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแสดงประสิทธิภาพในการทำนาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Adj. R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณที่ปรับแก้ไขให้เหมาะสม
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าตัวแปร
SE B	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัว
Partial R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อยของตัวแปรแต่ละคู่ เมื่อมีการควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอื่นๆ
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในเปรียบเทียบค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ t
Sig. t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย
Sig. F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
B	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ
Y'	แทน	การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูในรูปคะแนนดิบ
X ₁	แทน	ด้านเจตคติต่ออาชีพครูในรูปคะแนนดิบ
X ₂	แทน	ด้านความเชื่ออำนาจในตนในรูปคะแนนดิบ
X ₃	แทน	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปคะแนนดิบ
X ₄	แทน	ด้านความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัยในรูปคะแนนดิบ
X ₅	แทน	ด้านสุขภาพจิตที่ดีในรูปคะแนนดิบ
X ₆	แทน	ด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในรูปคะแนนดิบ
Beta	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z' _y	แทน	การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z ₁	แทน	ด้านเจตคติต่ออาชีพครูในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z ₂	แทน	ด้านความเชื่ออำนาจในตนในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z ₃	แทน	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z ₄	แทน	ด้านความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัยในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z ₅	แทน	ด้านสุขภาพจิตที่ดีในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z ₆	แทน	ด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในรูปคะแนนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ
หลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y
X ₁	1	.478**	.270**	.450**	.191**	-.100*	.193**
X ₂		1	.136**	.233**	.451**	-.356**	-.049
X ₃			1	.323**	.050	.066	.471**
X ₄				1	.076	.037	.219**
X ₅					1	-.380**	-.040
X ₆						1	.166**
Y							1

** Sig. < .01 and *Sig. < .05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ตัวแปรตามซึ่งคือ การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา (Y) มีความสัมพันธ์กับตัวแปรพยากรณ์ จำนวน 4 ตัว โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับตัวแปรพยากรณ์ (ตัวแปรอิสระ) จำนวน 4 ตัว เรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) จากมากไปน้อยคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .471 ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย (X₄) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .219 เจตคติต่ออาชีพครู (X₁) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .193 และการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (X₆) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .166

ดังนั้น ตัวแปรอิสระที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X₃) จะเข้าสู่สมการถดถอยในการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูเป็นตัวแรกในขั้นที่ 1 สำหรับตัวแปรอื่นๆ จะถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกเข้าสู่สมการถดถอยต่อไปจนกระทั่งไม่มีตัวแปรอิสระตัวใดที่จะเข้าและออกจากสมการอีก

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบแบบขั้นบันไดเพื่อหาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา

ขั้นที่	ตัวพยากรณ์	R	R ²	Adj.R ²	SE	R ² Chang	F	Sig. F
1	X ₃	.471	.221	.220	.809	.221	137.635	.000
2	X ₃ X ₆	.489	.239	.236	.800	.018	75.990	.000
3	X ₃ X ₆ X ₁	.497	.247	.242	.797	.007	52.620	.000

จากตารางที่ 4.12 พบว่า การพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษามีตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการถดถอยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X₃) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .471 เข้าสู่สมการถดถอยเป็นตัวพยากรณ์แรก มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .221 (อธิบายความแปรปรวนการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 22.1) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ X₃ ใช้เป็นตัวพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (Y) ได้

ขั้นที่ 2 ตัวแปรการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (X₆) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อย (Partial Correlation Coefficient) สูงที่สุดในบรรดาตัวแปรอิสระที่ยังไม่ได้เข้าสู่สมการ (ดูภาคผนวก ก) ดังนั้น X₆ จะเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการในขั้นที่ 2 และเมื่อใช้ X₃ และ X₆ ร่วมกันเป็นตัวพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .239 (อธิบายความแปรปรวนการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 23.9) มีค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการที่ X₆ เข้าสู่สมการ คือ .018 (อธิบายได้เพิ่มร้อยละ 1.8) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ถ้าในสมการมี X₃ อยู่แล้ว การเพิ่ม X₆ เข้าไปในสมการยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ X₃ และ X₆ จะอยู่ในสมการถดถอยทั้งสองตัว

ขั้นที่ 3 ตัวแปรเจตคติต่ออาชีพครู (X₁) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ส่วนย่อย (Partial Correlation Coefficient) สูงที่สุดในบรรดาตัวแปรอิสระที่ยังไม่ได้เข้าสู่สมการ (ดูภาคผนวก ก) ดังนั้น X₁ จะเป็นตัวพยากรณ์ที่เข้าสู่สมการในขั้นที่ 3 และเมื่อใช้ X₃ X₆ และ X₁ ร่วมกันเป็นตัวพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .247 (อธิบายความแปรปรวนการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 24.7) มีค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์เพิ่มขึ้นจากการที่ X₁ เข้าสู่สมการ คือ .007 (อธิบายได้เพิ่มร้อยละ 0.7) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ ถ้าในสมการมี X₃ และ X₆ อยู่แล้ว การเพิ่ม X₁ เข้าไปในสมการยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวพยากรณ์ X₃ X₆ และ X₁ จะอยู่ในสมการถดถอยทั้งสามตัว

สำหรับตัวแปรที่เหลือคือ ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย (X₄) ซึ่งอยู่ภายนอกสมการไม่สามารถเพิ่มอำนาจในการอธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอำนาจการอธิบายที่เพิ่มขึ้นนั้นสามารถดูได้

จากค่าอัตราส่วนวิกฤติ F (F Change) ในการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรอิสระที่เพิ่มเข้ามา

สรุปได้ว่า ชุดของตัวแปรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา มีจำนวน 3 ตัวแปร โดยเรียงลำดับตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุดคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_3) การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (X_6) และเจตคติต่ออาชีพครู (X_1) โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัว นี้ สามารถรวมกันอธิบายความแปรปรวนการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา ได้ร้อยละ 24.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่ใช้ในการพยากรณ์

ตัวพยากรณ์	B	SE B	Beta	t	Sig.
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_3)	.564	.053	.437	10.582	.000
การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (X_6)	.173	.048	.145	3.629	.000
เจตคติต่ออาชีพครู (X_1)	.080	.038	.090	2.171	.030

$$a = .736 ; R = .497 ; R^2 = .247$$

จากตารางที่ 4.13 สามารถเขียนสมการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

1. สมการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = .736 + .564X_3 + .173X_6 + .080X_1$$

จากสมการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูในรูปคะแนนดิบ สามารถอธิบายการพยากรณ์ได้ว่า

เมื่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา (X_3) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (Y') มีค่าเพิ่มขึ้น 0.564 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่นๆ มีค่าคงที่

เมื่อการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของนักศึกษา (X_6) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (Y') มีค่าเพิ่มขึ้น 0.173 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่นๆ มีค่าคงที่

เมื่อเจตคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา (X_1) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (Y') มีค่าเพิ่มขึ้น 0.080 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่นๆ มีค่าคงที่

2. สมการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = .437Z_3 + .145Z_6 + .090Z_1$$

จากสมการพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูในรูปคะแนนมาตรฐาน สามารถอธิบายการพยากรณ์ได้ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา (Z_3) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (Z'_y) มีค่าเพิ่มขึ้น 0.437 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่นๆ มีค่าคงที่

เมื่อการได้รับอิทธิพลจากเพื่อนของนักศึกษา (Z_6) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (Z'_y) มีค่าเพิ่มขึ้น 0.145 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่นๆ มีค่าคงที่

เมื่อเจตคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา (Z_1) มีค่าเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (Z'_y) มีค่าเพิ่มขึ้น 0.090 หน่วย ในขณะที่ตัวพยากรณ์อื่นๆ มีค่าคงที่.

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ คณะผู้วิจัยมีรายละเอียดการสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
- (2) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 2,000 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Yamame ที่ระดับความมั่นใจ 95% และความคลาดเคลื่อน 4% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 476 คน แต่ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยปรับเพิ่มเป็น จำนวน 600 คน แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling)

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบวัด ซึ่งคณะผู้วิจัยได้สร้างโดยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทำการทดลองใช้กับนักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ซึ่งวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ดังในตารางที่ 3.1

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ทางไปรษณีย์และทวงถามทางโทรศัพท์ โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 489 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 81.50 ของกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเผยแพร่ และต้องแจ้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

- (1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของนักศึกษา โดยหาจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (2) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ด้วยวิธีการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) ซึ่งมีขั้นตอนการวิเคราะห์ คือ สร้างเมตริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกคู่ (Correlation matrix) การสกัดปัจจัย (Factor extraction) โดยใช้วิธีองค์ประกอบหลัก (Principal component method) การหมุนแกนปัจจัย (Factor rotation) โดยใช้วิธีการหมุนแบบมุมฉาก (Orthogonal rotation) และใช้ตัวเลือกการหมุนด้วยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax) คำนวณค่าคะแนนปัจจัย (Factor scores) ใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอย (Regression) และนำผลการวิเคราะห์ปัจจัยไปแปลผลและกำหนดชื่อให้กับกลุ่มตัวแปรใหม่
- (3) การวิเคราะห์ระดับองค์ประกอบที่วิเคราะห์ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (ในข้อ (2)) โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (4) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson-Product moment correlation)
- (4) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบ (ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์) ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression)

5.1.6 สรุปผลการวิจัย

(1) องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา พบว่าประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ

(1.1) องค์ประกอบที่ 1 ด้านเจตคติต่ออาชีพครู ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 14 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.815 ถึง 0.521 มีค่าไอเกน เท่ากับ 17.097 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 17.446 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 14 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และองค์ประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 17.446 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบ แล้ว องค์ประกอบที่ 1 เจตคติต่ออาชีพครู สำคัญเป็นอันดับ 1

(1.2) องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเชื่ออำนาจในตน ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 11 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.751 ถึง 0.534 มีค่าไอเกน เท่ากับ 10.361 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 10.572 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 11 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 10.572 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 2 ความเชื่ออำนาจในตน สำคัญเป็นอันดับ 2

(1.3) องค์ประกอบที่ 3 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 9 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.789 ถึง 0.557 มีค่าไอเกน เท่ากับ 5.420 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 5.531 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 9 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 5.531 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สำคัญเป็นอันดับ 3

(1.4) องค์ประกอบที่ 4 ด้านการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 8 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.854 ถึง 0.569 มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.906 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.986 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 8 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 3.986 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 4 การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู สำคัญเป็นอันดับ 4

(1.5) องค์ประกอบที่ 5 ด้านความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 6 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.797 ถึง 0.565 มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.241 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.307 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 3.307 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 5 ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย สำคัญเป็นอันดับ 5

(1.6) องค์ประกอบที่ 6 ด้านสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 6 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.827 ถึง 0.524 มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.158 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.223 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 6 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยายองค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 3.223 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 6 สุขภาพจิตที่ดี สำคัญเป็นอันดับ 6

(1.7) องค์ประกอบที่ 7 ด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 5 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.776 ถึง 0.503 มีค่าไอเกน เท่ากับ 2.344 ค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 2.392 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัว เป็นส่วนประกอบที่ร่วมกันบรรยาย

องค์ประกอบนี้ได้ดีที่สุด และตัวประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 2.392 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 7 ด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน สำคัญเป็นอันดับ 7

(2) องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_3) ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย (X_4) เจตคติต่ออาชีพครู (X_1) และการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (X_6) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .471 , .219 , .193 และ .166 ตามลำดับ

(3) องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_3) การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (X_6) และเจตคติต่ออาชีพครู (X_1) โดยองค์ประกอบเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา (Y) ได้ร้อยละ 24.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = .736 + .564X_3 + .173X_6 + .080X_1$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z'_y = .437Z_3 + .145Z_6 + .090Z_1$$

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา คณะผู้วิจัยมีการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

(1) องค์ประกอบของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา พบว่าประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ

(1.1) องค์ประกอบที่ 1 ด้านเจตคติต่ออาชีพครู ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 14 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.815 ถึง 0.521 มีค่าไอเกน เท่ากับ 17.097 สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 17.446 และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบ แล้ว องค์ประกอบที่ 1 เจตคติต่ออาชีพครู สำคัญเป็นอันดับ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจตคติมีคุณสมบัติเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลประเมินและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือจะเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรมของบุคคลนั้น จะเห็นได้ว่าการเลือกเรียน และการเลือกประกอบอาชีพ ถ้าบุคคลใดมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นก็จะสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ ซึ่งก็เป็นไปตามทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม ในส่วนของมาตรฐานค่านิยม ที่ระบุไว้ว่า มาตรฐานและค่านิยมจะเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของบุคคล โดยค่านิยมจะแสดงออกทางเจตคติ และบุคคลก็พยายามที่จะกระทำการใดๆ ให้สอดคล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น: คือทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับเจตคติของตน สอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 231) ที่กล่าวโดยสรุปว่า ผู้ที่มีเจตคติดีในเรื่องใดก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ เสมอ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จูติพร ลิขิตฐา (2547 : 101-103) ที่พบว่า เจตคติต่อวิชาชีพครูเป็นตัวแปรสำคัญที่สุดที่มีความสัมพันธ์ (ทางบวก) กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์ และตัวแปรเจตคติต่อวิชาชีพครูยังสามารถอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้ร้อยละ 18.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมดิ (2550 : 84-86) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 276 คน พบผลเช่นเดียวกันคือ เจตคติต่อวิชาชีพครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดที่มีความสัมพันธ์ (ทางบวก) กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต โดยองค์ประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 31.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการวิจัยของ รัชนิกร ประसार (2547 : 53) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการทำงานของครูประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ผ่านการรับรองคุณภาพการศึกษา พบว่า เจตคติต่อวิชาชีพครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตั้งใจ และประสิทธิภาพในการทำงานของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(1.2) องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเชื่ออำนาจในตน ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 11 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.751 ถึง 0.534 มีค่าไอเกน เท่ากับ 10.361 สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 10.572 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 2 ความเชื่ออำนาจในตน สำคัญเป็นอันดับ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความเชื่อในอำนาจในตนเป็นความตระหนักของนักศึกษาว่าสิ่งต่างๆ ที่เกิดกับตนไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากการกระทำของตนเองแทบทั้งสิ้น นอกจากนี้ความเชื่ออำนาจในตนยังมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ และสามารถใช้นำพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคลได้ พบว่าเด็กที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน จะเป็นผู้ที่ทำให้ชีวิตของตนสนุกสนานได้เสมอ มีความสุขใจในสภาพที่ตนเป็น มีความวิตกกังวลน้อย เพราะรู้จักประเมินจุดเด่นจุดด้อยของตนได้อย่างแม่นยำ สามารถต่อสู้ให้กับสังคมและแก้ปัญหาส่วนตัว ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมที่เกิดขึ้น (Moursund. 1976) มีความกระฉับกระเฉงว่องไว เห็นคุณค่าของกาลเวลา สามารถปรับตัวได้ทุกสถานการณ์ (Rotter. 1966 : 2) สอดคล้องกับ คลฤดี สุวรรณศิริ (2550 : 158) ที่กล่าวว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นตัวแปรในด้านการรับรู้ศักยภาพที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ทั้งเพราะผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตนจะตระหนักถึงความสามารถของตนและพัฒนาศักยภาพทาง

การศึกษาอย่างเต็มที่ ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hollander (1981 : 123) ที่พบว่า ความเชื่ออำนาจในตน จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลกระทำการที่ตนรับผิดชอบให้สัมฤทธิ์ผล และมีความพยายามมากกว่าบุคคลที่มีความเชื่ออำนาจนอกตน

(1.3) องค์ประกอบที่ 3 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 9 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.789 ถึง 0.557 มีค่าไอเกน เท่ากับ 5.420 สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตฯ ได้ร้อยละ 5.531 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สำคัญเป็นอันดับ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาที่จะกระทำการใดให้สำเร็จไปด้วยดี ทั้งในด้านการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ หรือแข่งขันกับผู้อื่น มีการกำหนดเป้าประสงค์ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ตลอดจนมีความมานะพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ที่ขวางกั้นและมีการวางแผนระยะยาวที่จะต่อสู้เพื่อความสำเร็จ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความสำเร็จล้มเหลว โดย McClelland (1953 : 197) ได้ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศชาติ ทั้งนี้ เพราะผลจากการวิจัยปรากฏว่าประชากรในประเทศที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าประเทศที่มีประชากรที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้เพราะคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีลักษณะกระตือรือร้น และมานะบากบั่นในการทำงาน ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และให้เกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดลฤดี สุวรรณศิริ (2550 : 157-174) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ทั่วประเทศ พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะมีการตั้งเป้าหมายในการศึกษาทำให้เกิดแรงบันดาลใจและพยายามหาวิธีที่จะไปถึงจุดหมาย มีความมานะพยายามเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในการศึกษา และการวิจัยของ อุเทน ปัญโญ (2540 : 79) ที่ศึกษาการเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ และทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 จากนักศึกษา จำนวน 388 คน ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลที่นักศึกษาเลือกเรียนคณะศึกษาศาสตร์ ตรงกันมาก คือ สนใจในการศึกษา และมีเป้าหมายในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ และนักศึกษามีความคาดหวังว่าหลังจากจบการศึกษาไปแล้วจะมีอาชีพหรือหน้าที่การงานที่มีเกียรติและเป็นที่ยอมรับของสังคม

(1.4) องค์ประกอบที่ 4 ด้านการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรฯ ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 8 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.854 ถึง 0.569 มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.906 สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตฯ ได้ร้อยละ 3.986 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 4 ด้านการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรฯ สำคัญเป็นอันดับ 4 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามนำข้อมูลไปเผยแพร่หรือแจ้งถึงเจ้าของเอกสารผู้จัดทำที่มีการนำไปใช้

ตัดสินใจเป็นการตัดสินใจเลือกจากหลายๆ ตัวเลือก เพื่อให้ได้ตัวเลือกที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่ดีที่สุด โดยการที่บุคคลจะตัดสินใจกระทำการใดลงไปนั้น จะต้องมียปัจจัยหลายประการมาเป็นเหตุให้บุคคลเลือกที่จะกระทำสิ่งนั้น ดังที่ Reeder (1971 อ้างถึงใน สุรพล กาญจนจิตรรา. 2543 : 28) กล่าวไว้โดยสรุปว่า การกระทำทางสังคมของมนุษย์ ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ มิได้จำกัดอยู่เพียงปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง ปัจจัยหรือสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำทางสังคมนั้นขึ้นอยู่กับสภาพการเน้นการกระทำทางสังคม จะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลหลายคน ซึ่งแต่ละบุคคลก็จะมีเหตุผลแต่ละอย่างในการตัดสินใจในการกระทำ โดยการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (หลักสูตร 5 ปี) เป็นการตัดสินใจของนักศึกษาที่ต้องการจะเรียนในสายวิชาชีพครู และเลือกประกอบอาชีพครู ซึ่งการตัดสินใจนี้ต้องอาศัยความมุ่งมั่นและตั้งใจในการเลือกเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากเป็นหลักสูตรใหม่ที่มีรายละเอียดหลักสูตรแตกต่างไปจากเดิมหลายประการ สอดคล้องกับ Reeder (1971 : 4-5) นักสังคมวิทยาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลและตั้งเป็นทฤษฎีขึ้นเรียกว่า “ทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม” (The Multiple Factors Theory of Decision Making and Social Action) ซึ่ง Reeder อธิบายว่าเหตุผลในการตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลนั้นประกอบด้วยปัจจัยหลายๆ ประการซึ่งรวมเรียกว่า “กลุ่มเหตุผลของความเชื่อหรือไม่เชื่อ” (Believes and disbelieves) หรือเหตุผลในการตัดสินใจ เขากล่าวว่า การตัดสินใจของบุคคลมิได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเพียงประการเดียว หากแต่จะมีกลุ่มของเหตุผลซึ่งอาจจะเป็นเหตุที่มาจากปัจจัยต่างๆ ประกอบกันช่วยสนับสนุนในการตัดสินใจ และการตัดสินใจแต่ละครั้ง กลุ่มของเหตุผลที่รวมตัวกันนั้นอาจแปรเปลี่ยนไปได้ตามแต่ละบุคคลในแต่ละสถานการณ์ กลุ่มของเหตุผลในการตัดสินใจอาจมาจาก 1) ปัจจัยดึงดูด (Pull factors) ประกอบด้วย จุดประสงค์ หรือจุดมุ่งหมาย ความเชื่อ มาตรฐาน ค่านิยม และนิสัยและขนบธรรมเนียม 2) ปัจจัยผลักดัน (Push factors) ประกอบด้วย ความคาดหวัง ข้อผูกพัน และการบังคับ และ 3) ปัจจัยความสามารถ หรือปัจจัยสนับสนุน (Able factors) ประกอบด้วย โอกาส ความสามารถ และการสนับสนุน

(1.5) องค์ประกอบที่ 5 ด้านความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 6 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.797 ถึง 0.565 มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.241 สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 3.307 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบ แล้ว องค์ประกอบที่ 5 ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย สำคัญเป็นอันดับ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความคิดเห็น เป็นความเชื่อ ความคิด หรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่อาจบอกได้ว่าเป็นการถูกต้องหรือไม่ (Good. 1973 : 339) และ วิรัตน์ ชันพันธ์ (2544 : 13) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก หรือความเชื่อถือของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ที่ประเมินค่าก่อนที่ตัดสินใจแสดงความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ โดยมีความรู้ อารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคล เป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจจะได้รับเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนักเรียนไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้ อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ซึ่งบุคคลจะแสดงความคิดเห็นด้วยคำพูด การเขียน หรือพฤติกรรมก็ได้ สอดคล้องกับการวิจัยของ จูตีพร ลิณีจญา (2547 : 101) ที่พบว่า เจตคติต่อมหาวิทยาลัยที่ศึกษา เป็นตัวแปรสำคัญตัวหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ (ทางบวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิต นักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขา คณิตศาสตร์ และผลการวิจัยของ อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์ (2546 : 119-125) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการ ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ คือ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ลักษณะของหลักสูตร และพฤติกรรมของอาจารย์ และตัวแปรสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ลักษณะของหลักสูตร และพฤติกรรมของอาจารย์ ก็มีความสัมพันธ์กับเหตุผลส่วนตัวในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษา

(1.6) องค์ประกอบที่ 6 ด้านสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 6 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.827 ถึง 0.524 มีค่าไอเกน เท่ากับ 3.158 สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 3.223 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 6 สุขภาพจิตที่ดี สำคัญเป็นอันดับ 6 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสุขภาพจิต เป็นจิตลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่นๆ และพฤติกรรมของบุคคล ทั้งนี้เนื่องจากสุขภาพจิตที่ดีหรือสุขภาพจิตที่สมบูรณ์นั้น เป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้บุคคลได้พัฒนาความต้องการไปถึงขั้นสูง อันจะทำให้บุคคลนั้นได้แสดงความรู้ความสามารถเฉพาะตัวได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะทำให้บุคคลประเภทนี้เป็นผู้ที่พร้อมจะพัฒนาตนเอง (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม, 2520 : 1-2) โดยผู้ที่มีสุขภาพจิตดีจะเป็นผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อยหรืออยู่ในปริมาณที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ รู้จักปรับตัวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และมีพฤติกรรมที่เหมาะสม สอดคล้องกับ ชิริวัฒน์ นิจนตร (2526 : 2-15) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีสุขภาพจิตดี มีพัฒนาการของพฤติกรรมบ่งชี้ตามลำดับคือ มีเจตคติที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีการรับรู้ตรงกับความเป็นจริง มีบุคลิกภาพแบบบูรณาการ มีความมั่นคงทางจิตใจ สามารถทำนายและควบคุมสภาพแวดล้อมได้ดี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อมรรัตน์ ห่อพร่วม (2550 : 91) ที่ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 5 ผลการศึกษาพบว่า สุขภาพจิต เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความรับผิดชอบของข้าราชการครู โดยที่สุขภาพจิตพยากรณ์ได้มากที่สุด นอกจากนี้ตัวแปรสุขภาพจิตยังเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีลำดับที่ 2 ของความรับผิดชอบของข้าราชการครู และการวิจัยของ ประพิน ไรสง (2542 : 27-28) ที่ได้ศึกษาสภาพที่มีผลต่อสุขภาพจิตของครู โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ แล้วพบว่า งานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และความรับผิดชอบของครู มีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิตของครู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น คือทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(1.7) องค์ประกอบที่ 7 ด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ซึ่งบรรยายด้วยตัวแปรที่สำคัญ 5 ตัว ซึ่งมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.776 ถึง 0.503 มีค่าไอเกน เท่ากับ 2.344 สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู ได้ร้อยละ 2.392 และเมื่อเปรียบเทียบค่าไอเกนกับองค์ประกอบอื่นทั้ง 7 องค์ประกอบแล้ว องค์ประกอบที่ 7 ด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน สำคัญเป็นอันดับ 7 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับอุดมศึกษายังมีสถานภาพเป็นวัยรุ่น กลุ่มเพื่อนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักศึกษามากกว่าคนอื่นๆ กลุ่มเพื่อนจะมีโครงสร้างเป็นของตัวเอง มีการควบคุมพฤติกรรมของสมาชิก โดยกำหนดมาตรฐานหรือแนวปฏิบัติของสมาชิกกลุ่ม มีทั้งการปฏิเสธ การลงโทษ และการยอมรับของกลุ่ม ดังนั้น การปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เช่น ช่วยให้สมาชิกรู้จักตนเองทั้งด้านความสามารถและข้อจำกัด และรู้จักความสามารถและข้อจำกัดของเพื่อนในกลุ่ม สอดคล้องกับ ทฤษฏีซัย คุญูปการ (2547 : 39) ที่กล่าวไว้ว่า กลุ่มเพื่อน เป็นสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิด มีอิทธิพลต่อเยาวชนและวัยรุ่น โดยตรงและโดยอ้อม โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิทหรือเพื่อนรัก กลุ่มเพื่อนมักจะเป็นตัวแบบที่สำคัญให้เด็กยึดถือปฏิบัติตาม เพื่อนให้ตนเป็นที่ยอมรับของเพื่อนหรือเข้ากับกลุ่มได้ การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนนอกจากจะช่วยให้เด็กเป็นคนกล้าแสดงออก มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันแล้ว ยังมีอิทธิพลต่อความคิด เจตคติ และพฤติกรรมต่างๆ ในทางที่มีคุณภาพสูงขึ้นกว่าเดิม เช่น การคบเพื่อนทำให้เด็กมีความรู้สึกเป็นอิสระจากครอบครัว การได้รับกำลังใจจากเพื่อน ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียน การคบเพื่อนช่วยให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทั้งวัยเดียวกันหรือต่างวัย มีภูมิหลังและประสบการณ์คล้ายกันหรือต่างกัน นอกจากนั้น กลุ่มเพื่อนยังช่วยเสริมสร้างความรู้สึกรักกันและผูกพันกับกลุ่มมากขึ้นด้วย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรัญญา เปรมฤทัย (2545 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า เพื่อนมีอิทธิพลมากในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและค่านิยมในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ โดยเพื่อนจะมีส่วนช่วยกระตุ้นให้มีการกระทำที่คล้ายคลึงตามกัน

(2) องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษามีจำนวน 4 องค์ประกอบ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย (X_2) เจตคติต่ออาชีพครู (X_3) และการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .471 , .219 , .193 และ .166 ตามลำดับ แต่เมื่อทำการวิเคราะห์วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษาเพียง 3 องค์ประกอบ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_1) การได้รับอิทธิพลจากเพื่อน (X_4) และเจตคติต่ออาชีพครู (X_3) โดยองค์ประกอบเหล่านี้ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา (Y) ได้ร้อยละ 24.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู เป็นความมุ่งมั่นตั้งใจที่ต้องการจะเข้าศึกษาหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา โดยมีความพยายามที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตร แสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร พิจารณาความเหมาะสมของตนเอง และเลือกศึกษาในหลักสูตรด้วยความเต็มใจ ซึ่งอาจจะต้องอาศัยทั้งแรงจูงใจ

ใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใดให้สำเร็จไปด้วยดี ทั้งในด้านการแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ หรือแข่งขันกับผู้อื่น มีการกำหนดเป้าประสงค์ที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง ตลอดจนมีความมานะพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ ที่ขวางกั้นและมีการวางแผนระยะยาวที่จะต่อสู้เพื่อความสำเร็จ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดลฤดี สุวรรณศิริ (2550 : 157-174) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ทั่วประเทศ พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จะมีการตั้งเป้าหมายในการศึกษา ทำให้เกิดแรงบันดาลใจและพยายามหาวิธีที่จะไปถึงจุดหมาย มีความมุ่งมั่นพยายามเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จในการศึกษา นอกจากนี้การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนนับเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา ทั้งนี้เพราะกลุ่มเพื่อนเป็นสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิด มีอิทธิพลต่อเยาวชนและวัยรุ่นโดยตรงและโดยอ้อม โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนสนิทหรือเพื่อนรัก กลุ่มเพื่อนมักจะเป็นตัวแบบที่สำคัญให้เด็กยึดถือปฏิบัติตาม เพื่อนให้ตนเป็นที่ยอมรับของเพื่อนหรือเข้ากับกลุ่มได้ การปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มเพื่อนนอกจากจะช่วยให้เด็กเป็นคนกล้าแสดงออก มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันแล้ว ยังมีอิทธิพลต่อความคิด เจตคติ และพฤติกรรมต่างๆ ในทางที่มีคุณภาพสูงขึ้นกว่าเดิม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผลการรัตน์ มีหาร (2536 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาสายครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในสภวิทยาลัยอีสานเหนือ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครู และผลการวิจัยของ วรัญญา เปรมฤทัย (2545 : บทคัดย่อ) ก็พบว่า เพื่อนมีอิทธิพลมากในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและค่านิยมในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ โดยเพื่อนจะมีส่วนช่วยกระตุ้นให้มีการกระทำที่คล้อยตามกัน ส่วนเจตคติที่มีต่ออาชีพครูของนักศึกษานั้น เป็นความรู้สึกรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่ออาชีพครูของนักศึกษา ซึ่งเป็นความรู้สึกรัก/ชอบอาชีพครูแล้วแสดงออกในทางสนับสนุน ดังนั้น เจตคติต่ออาชีพครูจะทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาปรับตัวเพื่อให้ได้รับความสำเร็จและเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย เพราะตามธรรมชาติของนักศึกษาถ้าไม่มีเจตคติต่อสิ่งใดก็จะไม่ใส่ใจต่อสิ่งนั้น และจะไม่ได้ได้รับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้นด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุติพร ลิขิตฐา (2547 : 101-103) ที่พบว่า เจตคติต่อวิชาชีพครูเป็นตัวแปรสำคัญที่สุดที่มีความสัมพันธ์ (ทางบวก) กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์ และตัวแปรเจตคติต่อวิชาชีพครูยังสามารถอธิบายความแปรปรวนของความตั้งใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาได้ร้อยละ 18.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การวิจัยของ ไพฑูรย์ พิมพ์ (2550 : 84-86) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จำนวน 276 คน พบผลเช่นเดียวกันคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปเผยแพร่เพื่อการพาณิชย์อื่นใด โดยผู้ดูแลเนื้อหาเอกสารสงวนลิขสิทธิ์

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจตคติต่อวิชาชีพครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดที่มีความสัมพันธ์ (ทางบวก) กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต โดยองค์ประกอบนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ได้ร้อยละ 31.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการวิจัยของ รัชนีกร ประสาร (2547 : 53) ที่ศึกษาปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการทำงานของครูประถมศึกษาใน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ผ่านการรับรองคุณภาพการศึกษา พบว่า เจตคติต่อวิชาชีพครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการตั้งใจ และประสิทธิภาพในการทำงานของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู คณะผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในสองแนวทาง ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

(1) องค์ประกอบสำคัญของการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา คือ องค์ประกอบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยเป็นองค์ประกอบแรกที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา ดังนั้น สถาบันผลิตครูจึงควรให้ความสำคัญกับรายละเอียดประเด็นต่างๆ ในองค์ประกอบนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาหลักสูตรการผลิตครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(2) องค์ประกอบสำคัญที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ องค์ประกอบด้านการได้รับอิทธิพลจากเพื่อน และองค์ประกอบด้านเจตคติต่ออาชีพครู ดังนั้น สถาบันผลิตครูอาจจะต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าว เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนที่มีความรู้ความสามารถสูงเข้ามาเรียนในหลักสูตรการผลิตครูมากขึ้น

(3) องค์ประกอบอื่นๆ ถึงแม้จะไม่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษาได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคณะจะมองข้ามได้ เพราะอาจจะเป็นองค์ประกอบที่สามารถพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษาได้ในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

(1) ควรศึกษาหาองค์ประกอบอื่นๆ ที่อาจจะมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา นอกเหนือจากที่งานวิจัยนี้ได้ศึกษาไว้ เช่น อาชีพหลักของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายของครอบครัว การจูงใจจากสื่อต่างๆ การส่งเสริมสนับสนุนจากสถาบันการศึกษาเดิม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ควรศึกษาในเชิงความสัมพันธ์เปรียบเทียบระหว่างจิตลักษณะเดิม (สุขภาพจิตที่ดี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน และลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน) สถานการณ์ (อิทธิพลจากผู้ปกครอง และอิทธิพลจากเพื่อน) และจิตลักษณะตามสถานการณ์ (เจตคติต่ออาชีพครู และความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย) กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครูของนักศึกษา

(3) ควรทำการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในตัวแปรต่างๆ เพื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรทั้งในทางตรงและทางอ้อม โดยแสดงถึงอิทธิพลที่ตัวแปรสาเหตุมีต่อตัวแปรผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลีดทั้งหัวข้อมให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2528. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ศรีเคหา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. **โครงการการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)**. สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู สำนักงานสภาพัฒนาบับนราชภัฏ.
- กิตติ ต้นวีระ. 2545. “ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจต่อการเข้าศึกษาในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมโยธา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- จรรยา สุวรรณทัต และคณะ. 2521. **พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1 พื้นฐานความเข้าใจทางจิตวิทยา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชม ภูมิภาค. 2523. **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชีรวัดน์ นิจนตร. 2526. “สุขภาพเชิงจิต-สังคมในโรงเรียน กับสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ชัยพร วิชชาวุธ. 2525. **มูลสารจิตวิทยา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร. 2523. “ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตติพร ลิธิฐญา. 2547. “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) สาขาคณิตศาสตร์.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาคณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐานันตร์ เปียศิริ. 2545. “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- คลฤดี สุวรรณศิริ. 2550. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ทั่วประเทศ.” วารสารพัฒนาสังคม. 9(1) : 157-174.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543. **ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม การวิจัยและการพัฒนาบุคคล**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีภาระนำไปใช้

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2539. **ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม : การวิจัยและการพัฒนาบุคคล**. พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน, งามตา วนิชานนท์ และคณะ. 2536. **ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของ
นักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน**. กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัย
สำนักงานส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. 2524. **ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับ
สุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น**. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 26. สถาบันวิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. 2520. **จริยธรรมของเยาวชนไทยรายงานการวิจัย
ฉบับที่ 21**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาน
มิตร.
- ดวงเนตร พูลสุข. 2542. “การศึกษามูลเหตุในการไม่เลือกประกอบอาชีพครูเกษตรของนักศึกษาศาสนา
เทคโนโลยีราชมงคล.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาครุศาสตร์เกษตร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ถวิล ชาราโกชน์. 2532. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- ชงศักดิ์ บุญชนาธรรม. 2531. “ความคาดหวังในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพของนักเรียนชาย
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดอุดรธานี.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
แนะแนวและให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญธรรม กิจปริดาภิวัตน์. 2531. **ปทานุกรมการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : พระนครการพิมพ์.
- บุญธรรม กิจปริดาภิวัตน์. 2531. **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย**.
กรุงเทพฯมหานคร : เกษมศรีอนันต์.
- เบญจมาภรณ์ ช้อยเครือ. 2543. “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาชีพครูและพฤติกรรมไม่
สัมฤทธิ์ของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประพิน รินไชสง. 2542. “สภาพปัญหาที่มีผลต่อสุขภาพจิตของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประภรณ์ แก้วเหล็ก. 2544. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี
(ต่อเนื่อง) ของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น.” รายงานการวิจัย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตขอนแก่น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น. ลึกทั้งห้ามีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีโอกาสไปใช้

- ผการัตน์ มีหาร. 2536. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในวิทยาลัยครู : ศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาสายครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ในสหวิทยาลัยอีสานเหนือ.” วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมวิทยา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพรรณ อุทัยวี. 2544. “ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมใฝ่รู้ในนักศึกษาครู.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรพรรณ ลีกิจวัฒน์. 2549. **วิธีการวิจัยทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เพ็ญศรี สุขไชยะ. 2547. “วิธีจูงใจและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา โครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.” ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไพฑูรย์ พิมพ์ดี. 2550. “องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.” กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ภัทรพล พรหมมัญญ. 2549. “การตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- รัชนิกร ประสาร. 2547. “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการทำงานของครู ประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่ผ่านการรับรองคุณภาพการศึกษา.” ปริญญานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ฤกษ์ชัย คุณูปการ. 2547. “ลักษณะทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องในเชิงสาเหตุต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ.” รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วรรษญา เปรมฤทัย. 2545. “การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสมุทรปราการ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัตน์ ชันพันธ์. 2544. “ความคิดเห็นของข้าราชการครูเกี่ยวกับการพัฒนาระดับคุณภาพตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครู : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วุฒิชัย จ้านง. 2522. **พฤติกรรมมการตัดสินใจ.** กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ในช่องทางอื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลิดทั้งห้าห้าให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีใครนำไปใช้

วัชร ทรัพย์มี. 2522. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สงวนศรี วิรัชชัย. 2527. จิตวิทยาสังคมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.

สมพงษ์ เกษมสิน. 2517. สารานุกรมการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. แนวทางใหม่เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูของไทย.

[Online]. Available : <http://www.onec.go.th/>

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2548. การดำเนินงานโครงการผลิตครุภัณฑ์ศึกษาระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี). กลุ่มวางแผนและพัฒนากำลังคน สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2521. พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สังวาลย์คำ สิงห์เพชรชัยปัญญา. 2543. “ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจในการประกอบอาชีพครูและพฤติกรรมการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูของนักศึกษาในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาการพัฒนาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เสาวภา ธรรมบุตร. 2525. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจประกอบอาชีพครู : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อมรรัตน์ ห่อพราม. 2550. “ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชธานี เขต 5.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์. 2546. “องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.

อุเทน ปัญโญ. 2542. “การเลือกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ และทัศนคติต่ออาชีพครูของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุมาพร ตรีภคสมบัติ. 2540. จิตบำบัดและการให้คำปรึกษาครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : เพื่อฟ้าพรินติ้ง.

อุไร มั่นห้วน. 2539. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 : ศึกษากรณีจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกภูมิ จันทร์ขันธ์. 2551. “การศึกษาสภาพการจัดประสบการณ์วิชาชีพครู : รายวิชาการศึกษาสังคมและ
ปฏิบัติงานในชั้นเรียนสำหรับนิสิตครุวิทยาศาสตร์หลักสูตรการผลิตครู 5 ปี.” วารสารวิจัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 13 (11) : 1345-1357.

Atkinson, John W. 1964. **An Introduction to Motivation**. New York : American Book Company.

Blissent, D. L. 1978. “A study of the Perceptions of the Twelfth Grade Students from a Selected
High School Regarding the Availability and Desirability of Vocational Education Programs
and Careers.” **Dissertation Abstracts**. 39 (October 1978) : 2212.

Good C.V. 1973. **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill.

Harrison, F.E. 1981. **The Managerial Decision-Making Process**. Boston : Houghton Mifflin.

Hollander, Edwin P. 1981. **Principle and Methods of Social Psychology**. London : Oxford
University Press.

Horton, P.B. and Hunt. 1984. **Sociology**. 6th Ed. New York : McGraw-Hill.

McClelland, David C. 1953. **The Achievement Motive**. New York : Harper and Row.

Moursund, Janet P. 1976. **Learning and the Learner**. Monterey California : Brooks / Sole
Publishing Company.

Perrone, P.A. 1965. “Values and Occupational Preferences of Junior High School Girls.” **The
Personnel and Guidance Journal**. 44 November : 254 – 257.

Reeder, W. W. 1971. **The Managerial Decision-Making Process**. Boston. Houghton Mifflin.

Rotter, Juliam B. 1966. Generalized Expectancies for Internal Versus External Control of
Reinforcement. **Psychological Monographs**. 80(January) : Whole No. 609.

Thurstone, L. H.C. 1967. “Attitude can be measures.” **Reading in attitude theory and
measurement**. New York : John Wkley.

Yamane, Taro. 1967. **Statistics : An Introductory Analysis**. 2nd ed. New York : Harper and Row.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงกลุ่มตัวอย่างตามเป้าหมายที่ต้องไว้กับที่เก็บรวบรวมได้จริงจำแนกตามภูมิภาค/มหาวิทยาลัย

ภูมิภาค/มหาวิทยาลัย	กลุ่มตัวอย่าง	เป้าหมาย (จำนวน)	เก็บรวบรวมได้	
			จำนวน	ร้อยละ
1. กรุงเทพมหานคร				
	1.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	30	24	80.00
	1.2 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	30	23	76.67
	1.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	30	25	83.33
	1.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	30	21	70.00
2. ภาคกลาง				
	2.1 มหาวิทยาลัยบูรพา	30	25	83.33
	2.2 มหาวิทยาลัยศิลปากร	30	24	80.00
	2.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	30	27	90.00
	2.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	30	26	86.67
3. ภาคเหนือ				
	3.1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	30	23	76.67
	3.2 มหาวิทยาลัยนเรศวร	30	26	86.67
	3.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	30	22	73.33
	3.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	30	24	80.00
4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
	4.1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น	30	20	66.67
	4.2 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	30	25	83.33
	4.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	30	25	83.33
	4.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	30	28	93.33
5. ภาคใต้				
	5.1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	30	23	76.67
	5.2 มหาวิทยาลัยทักษิณ	30	26	86.67
	5.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	30	25	83.33
	5.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี	30	27	90.00
	รวม	600	489	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดก็ตาม ลิขสิทธิ์นี้เป็นให้ด้วยตนเองบิดหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

Correlations

		X1	X2	X3	X4	X5	X6	Y
X1	Pearson Correlation	1	.478**	.270**	.450**	.191**	-.100*	.193*
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000	.000	.000	.028	.000
	N	486	484	486	486	486	486	486
X2	Pearson Correlation	.478**	1	.136**	.233**	.451**	-.356**	-.049
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.003	.000	.000	.000	.281
	N	484	487	487	487	487	485	487
X3	Pearson Correlation	.270**	.136**	1	.323**	.050	.066	.471*
	Sig. (2-tailed)	.000	.003	.	.000	.266	.144	.000
	N	486	487	489	489	489	487	489
X4	Pearson Correlation	.450**	.233**	.323**	1	.076	.037	.219*
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.	.092	.420	.000
	N	486	487	489	489	489	487	489
X5	Pearson Correlation	.191**	.451**	.050	.076	1	-.380**	-.040
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.266	.092	.	.000	.381
	N	486	487	489	489	489	487	489
X6	Pearson Correlation	-.100*	-.356**	.066	.037	-.380**	1	.166*
	Sig. (2-tailed)	.028	.000	.144	.420	.000	.	.000
	N	486	485	487	487	487	487	487
Y	Pearson Correlation	.193**	-.049	.471**	.219**	-.040	.166**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.281	.000	.000	.381	.000	.
	N	486	487	489	489	489	487	489

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* . Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

Regression

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
Y	4.3586	.91585	486
X1	4.4483	.99402	486
X3	4.6038	.70935	486
X4	4.9225	.68876	486
X6	3.8099	.76634	486

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีคนนำไปใช้

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	X3		Stepwise (Criteria: Probability -of-F-to-e nter <= .050, Probability -of-F-to-r emove >= .100).
2	X6		Stepwise (Criteria: Probability -of-F-to-e nter <= .050, Probability -of-F-to-r emove >= .100).
3	X1		Stepwise (Criteria: Probability -of-F-to-e nter <= .050, Probability -of-F-to-r emove >= .100).

a. Dependent Variable: Y

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.471 ^a	.221	.220	.809	.221	137.635	1	484	.000
2	.489 ^b	.239	.236	.800	.018	11.391	1	483	.001
3	.497 ^c	.247	.242	.797	.007	4.712	1	482	.030

a. Predictors: (Constant), X3

b. Predictors: (Constant), X3, X6

c. Predictors: (Constant), X3, X6, X1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ANOVA^d

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	90.070	1	90.070	137.635	.000 ^a
	Residual	316.735	484	.654		
	Total	406.805	485			
2	Regression	97.368	2	48.684	75.990	.000 ^b
	Residual	309.437	483	.641		
	Total	406.805	485			
3	Regression	100.364	3	33.455	52.620	.000 ^c
	Residual	306.442	482	.636		
	Total	406.805	485			

a. Predictors: (Constant), X3

b. Predictors: (Constant), X3, X6

c. Predictors: (Constant), X3, X6, X1

d. Dependent Variable: Y

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Correlations		
		B	Std. Error	Beta			Zero-order	Partial	Part
1	(Constant)	1.562	.241		6.475	.000			
	X3	.608	.052	.471	11.732	.000	.471	.471	.471
2	(Constant)	1.004	.290		3.457	.001			
	X3	.596	.051	.462	11.606	.000	.471	.467	.461
	X6	.160	.048	.134	3.375	.001	.165	.152	.134
3	(Constant)	.736	.314		2.340	.020			
	X3	.564	.053	.437	10.582	.000	.471	.434	.418
	X6	.173	.048	.145	3.629	.000	.165	.163	.143
	X1	8.3E-02	.038	.090	2.171	.030	.193	.098	.086

a. Dependent Variable: Y

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Excluded Variables⁴

Model	Beta In	t	Sig.	Partial Correlation	Collinearity Statistics			
					Tolerance	VIF	Minimum Tolerance	
1	X1	.071 ^a	1.718	.086	.078	.927	1.079	.927
	X4	.075 ^a	1.771	.077	.080	.896	1.117	.896
	X6	.134 ^a	3.375	.001	.152	.996	1.004	.996
2	X1	.090 ^b	2.171	.030	.098	.913	1.095	.913
	X4	.073 ^b	1.735	.083	.079	.895	1.117	.893
3	X4	.043 ^c	.941	.347	.043	.749	1.334	.749

a. Predictors in the Model: (Constant), X3

b. Predictors in the Model: (Constant), X3, X6

c. Predictors in the Model: (Constant), X3, X6, X1

d. Dependent Variable: Y

Collinearity Diagnostics⁵

Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions			
				(Constant)	X3	X6	X1
1	1	1.988	1.000	.01	.01		
	2	1.164E-02	13.070	.99	.99		
2	1	2.960	1.000	.00	.00	.00	
	2	3.012E-02	9.914	.02	.27	.79	
	3	1.003E-02	17.177	.98	.73	.21	
3	1	3.921	1.000	.00	.00	.00	.00
	2	4.777E-02	9.060	.00	.00	.39	.46
	3	2.165E-02	13.459	.02	.52	.35	.47
	4	9.559E-03	20.254	.97	.48	.26	.07

a. Dependent Variable: Y

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการวิจัย

เรื่อง

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (5 ปี)
ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน

ด้วยโครงการวิจัย เรื่อง “องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ” มีความจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งนักศึกษาได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้

ข้อมูลที่ได้รับจากนักศึกษา คณะผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมของผู้ศึกษาในหลักสูตรดังกล่าว ซึ่งจะให้ผลการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการรับและการจัดการศึกษาในหลักสูตรการผลิตครู (5 ปี) ของแต่ละมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

จึงขอให้นักศึกษาได้ทราบถึงความสำคัญของการวิจัยดังกล่าว และโปรดให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกประเด็น โดยให้ตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของนักศึกษา คณะผู้วิจัยหวังในความอนุเคราะห์ของนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

รองศาสตราจารย์อรรถพร ฤทธิเกิด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์

คณะผู้วิจัย

ติดต่อคณะผู้วิจัย

โทร 0-2326-4511

มือถือ 08-6760-9163

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกแจกจ่าย และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (5 ปี) ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

คำชี้แจง

1. หลักสูตรการผลิตครู (5 ปี) หมายถึง หลักสูตรการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี) ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ
2. เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการตอบแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยขอเสนอแนะวิธีการตอบดังตัวอย่างต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 อ่านข้อความให้เข้าใจ

ขั้นที่ 2 ขอให้ท่านคิดว่า ข้อความนี้เป็น “จริง” หรือ “ไม่จริง” สำหรับท่าน

ขั้นที่ 3 ถ้า “จริง” ให้คิดว่า จริงมากเพียงใด จาก

- 1) จริงเล็กน้อย จืด ✓ ที่ “ค่อนข้างจริง”
- 2) จริงปานกลาง จืด ✓ ที่ “จริง”
- 3) จริงมาก จืด ✓ ที่ “จริงที่สุด”

ถ้า “ไม่จริง” ให้คิดว่า ไม่จริงมากเพียงใด จาก

- 1) ไม่จริงเล็กน้อย จืด ✓ ที่ “ค่อนข้างไม่จริง”
- 2) ไม่จริงปานกลาง จืด ✓ ที่ “ไม่จริง”
- 3) ไม่จริงมาก จืด ✓ ที่ “ไม่จริงที่สุด”

ตัวอย่างเช่น

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้าชอบทานข้าวผัดมากกว่าถ้วยเตี๋ยว						✓

จากตัวอย่าง หมายความว่า นักศึกษาคิดว่าชอบทานข้าวผัดมากกว่าถ้วยเตี๋ยวนั้น ไม่จริงที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : ให้นิสิต/นักศึกษาเติมข้อความหรือใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดของท่าน ข้อละหนึ่งคำตอบ และกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. มหาวิทยาลัย.....
2. เพศ ชาย หญิง
3. อายุ.....ปี.....เดือน
4. ชั้นปี.....
5. สาขาวิชา/วิชาเอก.....
6. เกรดเฉลี่ยสะสมของวุฒิการศึกษาที่ใช้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี.....
7. จำนวนพี่น้อง.....คน ท่านเป็นบุตรคนที่.....
8. ผู้ปกครองที่เป็นผู้อุปการะหลักในการสนับสนุนทางการเล่าเรียน (โปรดระบุเพียง 1 ข้อ)
 - บิดา มารดา อื่นๆ โปรดระบุ.....
9. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้อุปการะ
 - ประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
 - มัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.
 - อนุปริญญา หรือ ปวส. ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
 - สูงกว่าปริญญาตรี อื่นๆ โปรดระบุ.....
10. อาชีพของผู้อุปการะ
 - รับจ้าง แรงงาน เกษตรกร (ทำนา ทำไร่ ทำสวน)
 - ค้าขาย หรือประกอบธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัท รัฐวิสาหกิจ เอกชน
 - ครู อาจารย์ (ภาครัฐบาล หรือเอกชน) รับราชการอื่นๆ
 - อื่นๆ ระบุ.....
11. รายได้ของผู้อุปการะ
 - ต่ำกว่า 10,000 บาท / เดือน 10,000-20,000 บาท / เดือน
 - 20,001-30,000 บาท / เดือน 30,001-40,000 บาท / เดือน
 - 40,001-50,000 บาท / เดือน สูงกว่า 50,000 บาท / เดือน
12. การรับทุนสนับสนุนจากแหล่งทุน (โปรดระบุเพียง 1 ข้อ)
 - ไม่ได้รับทุนจากแหล่งทุน
 - ทุนภายในของมหาวิทยาลัย
 - กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)
 - ทุนโครงการผลิตครูการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปริญญาตรี (หลักสูตร 5 ปี)
 - อื่นๆ โปรดระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู

คำชี้แจง : ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดตามความคิดเห็นของนักศึกษา ข้อละหนึ่งระดับ

ตอนที่ 2.1 สุขภาพจิตที่ดี

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณสนใจในสิ่งต่างๆ ไม่ได้นาน						
2. ข้าพเจ้ามักมีเรื่องกลุ้มใจอยู่เสมอ						
3. ข้าพเจ้ารู้สึกลำบากใจ เมื่อต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง						
4. ถ้ามีใครมาขัดใจหรือยั่วเพียงเล็กน้อย ข้าพเจ้ามักจะโกรธง่าย						
5. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าบังคับตนเองไม่ค่อยได้						
6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองเป็นคนตกใจง่าย						
7. เวลาดีใจข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมาก เวลาเสียใจก็รู้สึกเสียใจมาก						
8. ข้าพเจ้าไม่ค่อยกล้าทำความรู้จักกับคนซึ่งไม่เคยรู้จักกันมาก่อน						
9. บางครั้งข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองทำอะไรผิดเสมอ						
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อนๆ ไม่ค่อยอยากที่จะคุยกับข้าพเจ้า						

ตอนที่ 2.2 อิทธิพลจากผู้ปกครอง

(ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ดูแล อุปการะเลี้ยงดู และส่งให้เรียนในปัจจุบัน)

ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงที่สุด
1. ข้าพเจ้าจะทำทุกอย่างตามที่ผู้ปกครองต้องการ						
2. ข้าพเจ้าคิดว่าคำแนะนำจากผู้ปกครองนั้นดีที่สุดใน						
3. ข้าพเจ้าจะขัดคำสั่งผู้ปกครองถ้าคิดว่าสิ่งนั้น ไม่ถูกต้อง						
4. ถ้าความคิดของข้าพเจ้าไม่ตรงกับผู้ปกครอง ข้าพเจ้าจะทำตามความคิดของตนเองมากกว่า						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2.2 อิทธิพลจากผู้ปกครอง (ต่อ)

(ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ดูแล อุปการะเลี้ยงดู และส่งให้เรียนในปัจจุบัน)

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
5. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหา จะปรึกษาผู้ปกครองทุกครั้ง						
6. ข้าพเจ้าเลือกเรียนวิชาชีพครู เพราะผู้ปกครองต้องการให้เรียน						
7. ผู้ปกครองต้องการให้ข้าพเจ้าเป็นครู						
8. ผู้ปกครองให้โอกาสข้าพเจ้าเลือกคณะและมหาวิทยาลัยตามต้องการ						
9. ผู้ปกครองมักไม่ทราบเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า						
10. ข้าพเจ้ากลัวการตำหนิจากผู้ปกครอง						

ตอนที่ 2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง เลย
1. เมื่อข้าพเจ้าพบว่างานที่กำลังทำอยู่นั้นยาก ข้าพเจ้าจะเลิกทำโดยเร็ว						
2. เมื่อทำงานใดๆ ข้าพเจ้าจะทุ่มเทความพยายามเพื่อให้ผลงานดีที่สุด						
3. เมื่อทำงานใดๆ ข้าพเจ้าคิดว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญ						
4. เมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใด ข้าพเจ้าจะพยายามจนกระทั่งสำเร็จ						
5. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง						
6. ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับงานที่ยากและท้าทายความสามารถ						
7. ข้าพเจ้าคิดว่า การเตรียมตัวอย่างเต็มที่เพื่อที่จะทำงานสำคัญ เป็นสิ่งจำเป็น						
8. ข้าพเจ้าจะทำงานมากกว่าที่ได้ตั้งใจเอาไว้						
9. เพื่อนคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนตั้งใจเรียนมาก						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ต่อ)

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง เลย
10. หลายครั้งที่ข้าพเจ้าคิดว่า ความมุ่งมั่นในการเรียน เป็นสิ่งที่สูญเปล่า						
11. ข้าพเจ้าชอบฝันถึงชีวิตที่อยู่อย่างสบายๆ โดยไม่ต้องทำงาน						
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีค่าเมื่อได้ทำงานในหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด และประสบผลสำเร็จ						
13. ข้าพเจ้าเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นในการเรียนเพื่ออนาคตที่ดี						
14. บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย และไม่สนใจว่าจะเรียนได้ดีเพียงใด						
15. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ใช้เวลาว่างในการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ						

ตอนที่ 2.4 ความตั้งใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง เลย
1. ข้าพเจ้าเลือกศึกษาในหลักสูตรนี้ด้วยความสมัครใจ						
2. ข้าพเจ้าได้พยายามค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรนี้มา โดยตลอด						
3. ถ้าข้าพเจ้าเข้าหลักสูตรนี้ไม่ได้ข้าพเจ้าก็ไม่เสียดาย						
4. ถ้าให้เรียงลำดับความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อ ข้าพเจ้าจะเลือกหลักสูตรนี้เป็นอันดับที่หนึ่ง						
5. ข้าพเจ้าพิจารณารอบครอบแล้ว จึงได้ศึกษาในหลักสูตรนี้						
6. ข้าพเจ้าต้องใช้ความพยายามมากจึงจะเข้าหลักสูตรนี้ได้						
7. ข้าพเจ้าสมัครเข้าหลักสูตรนี้เพียงเพราะกลัว Entrance ไม่ได้						
8. ข้าพเจ้าเลือกเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนี้เพราะมั่นใจใน						

เอกสารความเหมาะสมของตนเอง หารับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2.4 ความตั้งใจศึกษาต่อหลักสูตรการผลิตครู (ต่อ)

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง เลย
9. ถ้าปีนี้ข้าพเจ้าไม่สามารถเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ได้ปีหน้าข้าพเจ้าก็จะสอบเข้าหลักสูตรนี้อีก						

ตอนที่ 2.5 อิทธิพลจากเพื่อน

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก						
2. ข้าพเจ้าชอบขอคำแนะนำจากเพื่อนในทุกๆ เรื่อง						
3. ข้าพเจ้าเชื่อและทำตามในคำแนะนำของเพื่อนเสมอ						
4. ข้าพเจ้าชอบทำตามสิ่งที่เพื่อนทำอยู่เสมอ						
5. ข้าพเจ้าจะไม่มั่นใจถ้าต้องทำอะไรโดยไม่มีเพื่อน						
6. ถ้าข้าพเจ้ามีความเห็นไม่ตรงกับเพื่อน ข้าพเจ้าจะเชื่อ ความคิดตนเอง						
7. ข้าพเจ้าจะพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้เพื่อนสบายใจ						
8. ข้าพเจ้าสามารถเรียนหนังสือได้โดยไม่ต้องพึ่งพา เพื่อน						
9. ข้าพเจ้าเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรนี้เพราะมีเพื่อน เลือกเข้ามาเป็นจำนวนมาก						
10. ข้าพเจ้าเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรนี้โดยที่เพื่อนๆ ไม่ ทราบ						

ตอนที่ 2.6 เจตคติต่ออาชีพครู

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1. อาชีพครูเป็นอาชีพที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ						
2. งานสอนเป็นงานน่าเบื่อ ซ้ำซาก จำเจ						
3. ครูเป็นอาชีพที่ต้องเสียสละ						
4. อาชีพครูเป็นอาชีพที่มั่นคง						
5. อาชีพครูเป็นอาชีพที่ไม่ค่อยมีความก้าวหน้า						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2.6 เจตคติต่ออาชีพครู (ต่อ)

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
6. อาชีพครูมีเกียรติควรแก่การยกย่อง						
7. อาชีพครูเป็นอาชีพที่ไม่ต้องรับผิดชอบมาก						
8. การสอนนักเรียนเป็นงานที่มีความสุข						
9. ถึงแม้ครูจะมีรายได้น้อย ครูก็เป็นที่ยอมรับของสังคม						
10. ข้าพเจ้าไม่อยากจะเปิดเผยว่าตนเองประกอบอาชีพครู						
11. ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุขที่จะได้ให้ความรู้แก่ผู้อื่น						
12. ข้าพเจ้าไม่รู้สึกภูมิใจเลยที่ในอนาคตจะได้เป็นครู						
13. ในเวลาว่างข้าพเจ้าจะฝึกทักษะทางการสอนอยู่บ่อยครั้ง						
14. แม้ว่าข้าพเจ้ามีโอกาสมีโอกาสประกอบอาชีพอื่น ข้าพเจ้าก็ยังเลือกเป็นครู						
15. เมื่อมีผู้พูดถึงอาชีพครูในทางที่ไม่ดี ข้าพเจ้าจะหลีกเลี่ยงไม่แสดงความคิดเห็น						
16. ข้าพเจ้าหลีกเลี่ยงที่จะเข้าอบรมเพิ่มเติมความรู้ นอกเหนือจากหลักสูตรที่มีอยู่						
17. ข้าพเจ้าจะเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการที่ฝึกประสบการณ์ทางด้าน การสอนเฉพาะที่คณะบังคับเท่านั้น						
19. ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาเทคนิควิธีการสอน ในเนื้อหาแต่ละเรื่อง เพื่อให้การเรียนการสอนในเรื่องนั้นๆ ง่ายขึ้น						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2.7 ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1. ข้าพเจ้าตั้งใจศึกษาเล่าเรียนเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ						
2. ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งตอบแทนที่สำคัญที่สุดในการเรียนคือเกรด						
3. ข้าพเจ้าคิดว่าการทบทวนบทเรียน เป็นการเสียเวลาที่จะได้ทำกิจกรรมอื่นที่ข้าพเจ้าสนใจ						
4. ถ้าข้าพเจ้าคิดจะทำอะไร ก็จะทำในทันที โดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต						
5. ข้าพเจ้ายังไม่คิดถึงอนาคต เพราะเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง						
6. ขณะที่ข้าพเจ้าอยากจะทำสิ่งต่างๆ หลายอย่างพร้อมกัน ข้าพเจ้าจะเลือกทำในสิ่งที่เป็นการงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายก่อน						
7. แม้ข้าพเจ้าจะไม่ชอบเรียนในบางวิชา แต่ข้าพเจ้าก็ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด						
8. เมื่อต้องการสิ่งใดแล้ว ข้าพเจ้าทนไม่ได้ที่จะต้องรอคอย						
9. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานที่ไม่ชอบ ข้าพเจ้าจะไม่ทุ่มเทให้งานนั้น						
10. หากข้าพเจ้าเห็นว่า การทำดีของข้าพเจ้าไม่ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า ข้าพเจ้าจะหยุดการกระทำดีนั้นทันที						
11. ข้าพเจ้าพยายามหาโอกาสศึกษาคือในระดับสูงเพื่อความมั่นคงในหน้าที่การงานในอนาคต						
12. เมื่อข้าพเจ้าทำคะแนนวิชาใดได้ไม่ดี ข้าพเจ้าจะไม่เสียเวลาไปใส่ใจ						
13. ข้าพเจ้ามักปล่อยปัญหาในการเรียนที่เกิดขึ้นให้คลี่คลายไปเองโดยไม่หาทางแก้ไข						
14. ข้าพเจ้าพยายามขยันเรียนแม้ว่าผลการเรียนในปัจจุบันยังไม่ดีเท่าที่ควร						
15. ถ้าข้าพเจ้าทำข้อสอบไม่ได้ข้าพเจ้าจะพยายามหาคำตอบที่ถูกต้องให้ได้						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2.8 ความคิดเห็นต่อมหาวิทยาลัย

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1. มหาวิทยาลัยนี้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม						
2. คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป						
3. มหาวิทยาลัยนี้เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างประโยชน์ให้แก่สังคม						
4. การมาเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ไม่ได้ช่วยทำให้ข้าพเจ้าหางานทำได้ง่ายขึ้น						
5. มหาวิทยาลัยนี้มีประเพณีที่น่าเคารพและสืบทอด						
6. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้						
7. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้รับการดูแลจากรุ่นพี่อย่างใกล้ชิด						
8. ข้าพเจ้าไม่พอใจกับหลักสูตรและการให้ความรู้ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้						
9. ข้าพเจ้าไม่อยากจะเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้						
10. ข้าพเจ้ารู้สึกอวยที่ต้องบอกใครว่าเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยนี้						
11. ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด						
12. ข้าพเจ้าให้ความเคารพแก่คณาจารย์ และรุ่นพี่						
13. เมื่ออยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าจะพูดถึงมหาวิทยาลัยในทางที่ดีเท่านั้น						
14. ข้าพเจ้าจะสมัครสมาชิกสมาคมศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย						
15. เมื่อจบการศึกษาแล้ว ข้าพเจ้าจะไม่ให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนกิจกรรมใดๆ ของทางมหาวิทยาลัยอีก						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรณีนำไปใช้

ตอนที่ 2.9 ความเชื่ออำนาจในตน

ข้อคำถาม	จริง ที่สุด	จริง	ค่อนข้าง จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1. ข้าพเจ้ามักถูกกล่าวหาว่าทำผิด ทั้งๆ ที่ไม่ได้ทำ						
2. เป็นการยากที่จะชักจูงเพื่อนให้เชื่อตามข้าพเจ้า						
3. แทบจะเป็นไปไม่ได้ที่ข้าพเจ้าจะทำให้ผู้ปกครองเปลี่ยนใจ ในเรื่องใดๆ						
4. เมื่อข้าพเจ้าทำสิ่งใดผิดพลาด ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่สามารถที่ จะทำให้สิ่งนั้นกลับถูกต้องได้						
5. ทางที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา คือพยายามไม่คิดถึงปัญหา นั้น						
6. ถ้าข้าพเจ้าทำการบ้านมาก จะช่วยให้ข้าพเจ้าเรียนได้ คะแนนดี						
7. เมื่อมีคนไม่ชอบเรา เราไม่มีทางจะแก้ไขอะไรได้						
8. ถ้าข้าพเจ้าวางแผนการที่จะทำอะไรไว้ล่วงหน้า ข้าพเจ้า มักทำสิ่งนั้นได้เสมอ						
9. ข้าพเจ้าเชื่อว่าปัญหาต่างๆ จะคลี่คลายได้เอง โดยที่ข้าพเจ้า ไม่จำเป็นต้องยุ่งเกี่ยวกับมัน						
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะไม่คุ้มค่าที่จะพยายามทำอะไรอย่างเต็มที่ เพราะสิ่งต่างๆ ไม่เคยให้ผลตามที่เราพยายามเสมอ						
11. ข้าพเจ้าเชื่อว่าคนที่เก่งทางการเล่นกีฬา ส่วนใหญ่เป็น เพราะเกิดมาเก่งเอง						
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีคนใจร้ายกับข้าพเจ้า โดยที่ไม่มีเหตุผล เลย						
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีเด็กกรุ่นราวคราวเดียวกับข้าพเจ้าคิด จะทำร้ายข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามีทางที่จะหยุดยั้งเขาได้น้อย มาก						
14. ตามปกติแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจะมีโอกาสที่จะเลือก อาหารรับประทานได้น้อยมากเมื่ออยู่บ้าน						
15. ข้าพเจ้าเชื่อว่าการวางแผนล่วงหน้าช่วยให้สิ่งต่างๆ สำเร็จได้มากกว่า การไม่วางแผนล่วงหน้า						

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้